

AKP yaparsa katliam yapar!

Sokakta yaşayan hayvanların katledilmesini öngören yasa yürürlüğe girer girmez belediyeler hayvan katliamına başladı. Niğde, Altındağ, Uzunköprü sadece bilinenler. Katliama karşı sokağa çıkan hayvan hakları savunucuları, "Sizin nefreti, şiddeti, katliamı sevdiğinizi biliyoruz, ama halkın öfkesi buna izin vermeyecek" dedi. Bildiri dağıtımını yapan ESP ve SKM'liler, kadınları, işçileri, LGBTİ+'ları katledenlerin, "insanlara zarar veriyor" demagojisiyle hayvan katliamı yaptığını dikkat çekti. "Örgütlü devlet şiddetine karşı can dostlarımızı korumak için mahallelerimizde, semtlerimizde, binalarımızda halk meclisleri kuralım" çağrısında bulundu.

16

Röportaj

Yeimo: Düşmanımız egemen sınıf

Bağımsızlık hareketi militanı Victor Yeimo, Batı Papua'da süren kendi kaderini tayin hakkı mücadelesini anlattı. Endonezya ordusuna karşı direnen Batı Papua'nın kurtuluşunun yegane yolunun silahlı mücadele olduğunu vurgulayan Yeimo, bağımsızlıklarını istediklerini söyledi.

14

İşçi Sınıfı ve Ezilenlerin Sesi

HABERDE OBJEKTİF • YORUMDA DEVRİMCİ

Atılım

• YIL: 4 • 16 Ağustos 2024 • 180 • ISSN: 2757-8216 • www.atilingazetesi.com • FİYATI: 5 TL •

SINIF DÜŞMANLARINA KARŞI BİRLEŞELİM

Sermaye ve faşist saray rejimi, işçi sınıfı, yoksullar ve tüm ezilenlere savaş açmış durumda. Bakan Mehmet Şimşek'in orta vadeli programıyla işçilerden, yoksullardan zorla alıp sermayenin kasasını dolduruyorlar. Yoksulluk krizi milyonlarca emekçiyi açlıkla yüz yüze bırakıyor. Saray rejimi ise sermayedarlara yeni yollarla sermaye akıtıyor. Saray rejimi bir yandan tasarruf genelgeleriyle işçi ve yoksulların sosyal ekonomik haklarını gasp ederken, besleme bürokratlarına 3-5 maaş dağıtıyor.

Yoksulluk girdabındaki işçi ve emekçiler, ücretlerinin yükseltilmesini istedikleri, sendikalaştıkları için katar katar kapı önüne konuluyor. CHP'li belediyeler işten atma saldırısının birinci sırasına yerleşmiş durumda. AKP'sinden CHP'sine tüm düzen partileri sermaye sınıfının yanında safa diziliyor. Sermaye ve faşist düzenin partileri işçi sınıfı ve halklarımızın düşmanıdır. Sınıf düşmanlarımızı karşı birleşelim. Ancak birleşir ve mücadele edersek kazanabiliriz.

Özgür Kadın

Yoksulluk cinsiyetsiz midir?

03

Haber

KDP'nin hedef haline getirdiği Êzidîler Şengal'e dönüyor

Güney Kürdistan ve Rojava'da sömürgeci Türk devleti ile işbirliği yapan, DAİŞ'in 2014 yılında Êzidîlere yönelik katliamına göz yuman KDP, bugün bir kez daha Êzidîleri hedef haline getirdi. Duhok'ta kampta kalan Êzidîler, tehditler nedeniyle Şengal'e dönmeye başladı.

09

Yol

Yoksullaşma krizi ve finansallaşma: Türkiye ekonomisinde derinleşen çelişkiler

07

02

GÜNDEM: Faşizmin amok koşucularına devrimci yanıtımız ve seçeneğimiz ne olmalı?

05

YERYÜZÜ: Yeni faşist hareketler ve pogromlar

12

BÜYÜTEÇ: Soykırımcı, işgalci, katil kim?

Faşizmin amok koşucularına devrimci yanıtımız ve seçeneğimiz ne olmalı?

Amok koşucusu, medikal/tıbbi ve edebi anlamları olan ve yaygınca bilinen bir terimdir. Toplumsal hayatın semptomatik bir olgusu olarak ortaya çıkan bireysel şiddetin özel biçim ve halini anlatır. Amok, esasen psikiyatrik ve psikolojik bir hastalık durumudur. Güneydoğu Asya'da ve çoğunlukla Malezya halklarında rastlanan öldürücü bir delilik halinin cinnet pratiği olarak ortaya çıkmasını ifade eder. Malay dilinden bir sözcük olan amok, görünürde sessiz ve sakin bir hayat süren birinin ansızın yerinden fırlayıp koşması, basit şiddet araçlarıyla önüne çıkan insanlara saldırmasıdır. Hiddet ve öfkeden gözü kararan, delirip saf şiddet/cinnet eylemine geçen amok koşucuları, bireysel şiddet eylemleriyle topluma patlar, insanlara zarar verir ve toplumsal ilişkileri tahrip eder.

Kavramı edebi ve politik alana taşıyan Stefan Zweig, Amok Koşucusu adlı romanında bu hastalık halini kapitalizmin modern zamanlarının toplumsal ilişkilerindeki çürüme ve anomali olarak, tutkulu bir erkeklik, delilik, öz tahrip edicilik biçiminde betimler. Zweig, hikayesinde Hollanda Doğu Hint Adaları'nda görev yapan bir doktorun çelişki ve handikaba sıkışmasını anlatır. Roman karakteri amok koşucusu doktor, dara düşüp kendisine başvuran çok zengin bir kadının "yardım" talebini geri çevirir. Gururu için derin bir öfkeye kapılır, insan hayatını hiçe sayar. Kısa süre sonra yaptığınan pişmanlık duyar. Kadına yardım etmeyi saplantı ve varlık amacı haline getirir. Zweig, amok koşuculuğunu en naif bağlama çeker.

İnsanlığın dünkü ve bugünkü kabile toplumlarında rastlanan amok koşuculuğu durumu, geç kapitalizmin modern zamanlarının da yaygın bir fenomeni olarak varlığını sürdürüyor. Kapitalist dünyanın değişik toplumlarında özgün formlarıyla, yeni anlam ve toplumsal bedenlerle karşımıza çıkıyor. Ancak günümüzde amok koşuculuğu ne salt psikiyatrik bir vaka, ne de edebiyat dolayımı naif bir toplumsal düzen eleştirisi nesnesidir. Bunun çok ötesinde bir durumla karşı karşıyayız. Bir politik ve toplumsal şiddet formunu ifade eden bu olgu, dosdoğru devrimci politikanın bir konusudur.

Eskişehir'de 18 yaşında bir genç, tam bir "amok koşucusu" gibi sokağa çıkıp, daha önce hedeflediği sosyal gruplardan yedi kişiyi bıçakla yaraladı. Faşizmin bir posası olarak neşet eden bu bireysel terör faili, tipik bir sıradan faşizm

manifestosu yayınladı. Marksistlere, sosyalistlere, antifaşistlere, LGBTİ+'lara, yaşlılara, göçmenlere, hayvanlara, Yahudilere vs. nefret ve düşmanlık söylemleriyle bezeli manifestosuyla varlık amacını eylemli biçimde duyurdu. Faşist terör eylemini kameraya kaydedip yayınlamak politiklaştırdı. Bu nedenle Eskişehir'de gerçekleşen bu bireysel faşist saldırı eylemini anlatmak ve kavramak için amok koşucusu terimini kasti olarak ödünç alıyor ve devrimci politikada işlevlendiriyoruz.

Bu eyleme tekil, sıradan faşist bir vaka olarak bakılıp geçilebilir elbet. Bu tavır, kapitalist düzen ve faşist rejimle köklü sorunu olmayanların uğraşdır. Kurulu düzenin alternatifi olan sosyalizm hedefi ve programını bayraklaştıran devrimciler için ise bu bir düzen meselesidir. Teorik ve politik düzlemlerde bir mücadele konusudur. Eskişehir'deki olayın arka planındaki bireysel öykünün psikanaliz yapısı ne olursa olsun, toplumsal durumun semptomatik politik bir verisi olarak okunmalı ve analiz edilmelidir. Bireysel şiddet eylemi olarak ortaya çıkan durum arızı ve tekil bir olgu gibi görülebilir. Oysa marksist analiz yordamı ve yöntemi bize toplumsal olana bütünsel ve bağintisal bakmayı düstur olarak sunar. Buradan baktığımızda bireysel şiddet eylemlerinin aslında toplumun belirli kesimlerinin biriken öfkelerinin topluma ve kendi içine patlaması olduğunu görebiliriz. Bireysel şiddet eylemleri toplumsal çürümenin içe patlamasının sadece bir boyutudur. Düzen çürümesinin ve faşizmin toplumu çürütmesinin bir çıktısıdır.

Eskişehir'deki bireysel faşist terör Türkiye ve Kuzey Kürdistan siyasal ölçeğinde ve tarihinde bir ilke işaret ediyor. ABD'de yaygın olarak rastlanan toplumsal şiddetin bireysel olarak içe patlaması eğilimi ve gerçeği, günümüz kapitalizminin bir olgusu olarak her yere yayılıyor. 2010'larda İsveç'teki büyük gençlik katliamı saldırısı, yine yakın yıllardaki Yeni Zelanda'daki katliam antikomünist ve ırkçı katliamlar olarak dünya çapında sarsıcı bireysel faşist terör eylemleri olarak özellikle hatırlanmalıdır. Kapitalizmin özellikle genç kitleleri geleceksizliğin kapkaranlık ufkuyla yüz yüze bırakması derin bir bunalım ve bireylerin içten içe çözülüşünü ve çöküşünü üretiyor. Türkiye ve Kürdistan'da genç intiharları bu olgunun önemli bir tezahürü oluyor. Ülkeyi terk etme pratiği ve arayışı genç-

liğin geleceksizliğe yöneldiği diğer bir çare olarak somutlanıyor.

ABD'de yetişkin ve genç, çocuk kategorilerinde rastlanan, en çok okul baskınlarıyla bildiğimiz bireysel terör olgusu, toplumsal bunalımın dolaysız ve yalın bir çıktısıdır. Geç kapitalizmin ve neoliberal birikim rejiminin politik ekonomi programlarının toplumu paralize ederek yarattığı bir sonuçtur. Kapitalist rekabet yasası toplumsal olanı sürekli berhava ediyor. İnsanı insanın kurdu olarak örgütüyor. Bireyi toplumsal yapıdan çözüp kapitalizmin geleceksiz ve tekensiz cangılına savuruyor. Yaşadığı toplumu bir cangıl gibi gören ve herkesi kolayca düşmanlaştırmaya eğilimli hale gelen bu serseri mayın bireyler, her türlü yozlaşma, şiddet ve çürüme kulvarına sapaabiliyor. Verili tüm kapitalist toplumsal düzenlerde refah kaybının dramatik bir şekilde düşmesi, işçi sınıfı ve ezilen sınıfların geleceğinin karanlık bir belirsizliğe dönüşmesi çok katmanlı toplumsal bir bunalım olarak ortaya çıkıyor. Psikanalitik hastalıklar, bunalım, depresyon, her türlü çürüme ve topluma yabancılaşma tüm bireyleri girdabına çekiyor. Ezilenler ve sömürülenler alternatif politik örgütlenmelerden yoksun ve örgütsüz oldukları koşullarda kurulu düzenin egemen ideolojisi koşullarında kolayca birbirine düşmanlaşabiliyor.

Eskişehir'deki faşist amok koşucusunun pratiğiyle mültecilere karşı linç ve pogrom saldırılarını geliştiren yeni faşist hareketin tüm örgüt ve odakları aynı ideo-politik saiklerle hareket ediyorlar. Bu yüzden ırkçı faşist grupların kitle şiddet eylemleri olan linç ve pogrom saldırılarıyla nasyonal sosyalist amok koşucularının şiddet eylemleri bir bütünün parçalarıdır. Çürüyen kapitalist düzen ve çürüten faşist rejimin bütün koşullarını hazırladığı bir toplumsal-politik durumdur. Yeni faşist hareketin bireysel ve kitlesel toplam şiddet hareketini hazırlayan faşist rejim ve onun güncel politikalarıdır.

Kendiliğinden ve doğaçlama gibi ortaya çıkan bu olgular aslında faşist şefflik rejimi tarafından açıktan örgütleniyor. Faşizm yukarıdan aşağıya doğru bir toplumsal gericilik, faşizmi toplumsallaştırma stratejisi olarak maddileştiriliyor. Eskişehir saldırısında ne görüyoruz? Birey olarak bir faşistin topluma şiddet ve nefret kusma halini, olabildiğince zarar verme pratiğini görüyoruz. Ama hepsi bu mu? Elbette hayır! Politik islamcı faşist

saray rejiminin kurduğu toplumsal serada peydahlanan halk düşmanı bireyleri görüyoruz. Ezilenlerin düşmanı olan faşizmin bu amok koşucularının hiçbiri tekil toplumsal vakalar olarak ele alınamaz.

Eskişehir'deki faşist "amok koşucusu" nun yayınladığı manifestodaki hedef düşman gruplar ile politik islamcı faşist şefflik rejiminin sürekli iç düşman olarak hedeflediği kesimler birebir örtüşüyor. Bunun tesadüf olmadığı açıktır. Faşist saray rejiminin durmadan ve kesif biçimde yürüttüğü mülteci, LGBTİ+, Kürt, kadın, hayvan düşmanı politik ajitasyon pratiğinin bir faşist ürünüdür bu. Eskişehir'deki genç ve faşist amok koşucusunun amacı, Sakarya'da mülteci hamile kadına tecavüz edip vahşice öldüren katilin, İzmir'de göçmen işçileri yakarak katleden faşist grubun, Karabük'te üniversite öğrencisi Gabonlu Dina'ya tecavüz ederek katleden erkeğin, Kayseri veya Konya'da Suriyeli göçmen mültecilere saldırıların karakteri ve amaçları aynıdır. Hayvanların katledilmesini yasal hale getiren faşist saray rejimiyle sokaklarda ve barınaklarda hayvan kıyımı yapan faşist bireylerin amaçları ve karakterleri de aynıdır. Dolayısıyla, Eskişehir'deki faşist amok koşucusu, örgütlü faşist kesim ve gruplardan ayrı değildir. Sadece takımdan ayrı düz koşu yapmaktadır. Faşist saray rejiminin gencecik bir insandan faşist amok koşucusu ve halk düşmanı üretme tezgahtı böyle işlemektedir.

Devrimci analiz ve politika öncelikle bu temel gerçeği görmelidir. Emekçi sol hareketimiz ve devrimci politika, kapitalizmin sömüren, öldüren, delirten düzenine karşı bu düzenin tüm gerçekliklerini ezilen ve sömürülenler için aşkar hale getirmelidir. Devrimci teori ve propaganda böylesi toplumsal ve politik olayları "an"ında yakalamalı, ezilenleri bilimsel teoriyle aydınlatmada etkinleşmelidir. Sosyalizm seçeneğinin propagandasını ve politik yanıtını yükseltebilmelidir. Emekçi halklarımızı hedefleyen bireysel faşist terör eylemlerini üreten kapitalist düzenin çürüyen ve çürüten koşullarını, onu örgütleyen faşist rejim gerçeğini göstermeli ve emekçileri işçi sınıfı ve ezilenleri doğru bir sınıfsal ve politik saflaşmaya, cepheleşmeye çekecek politik teşhir ve ajitasyonu güçlüce geliştirebilmelidir. İşçi sınıfı ve ezilenleri kapitalist düzeni yıkacak bir bilinç ve örgütlülüğe kavuşturma pratiğini tüm devrimci tutku ve enerjiyle büyütmelidir.

Yoksulluk cinsiyetsiz midir?

» YAREN TUNCER

Yoksulluk; guruldayan kadınlar, yırtık ayakkabılar, montsuz geçen kara kış, kömür kokusu sinmiş evler, besinsiz kalmış cılız bedenler, çocuğuna defter alamayan baba ve dahası. Kuşkusuz tüm bu saydıklarım da bu topraklardaki yoksulluk hallerine dahil ve pek de az rastlanılan örnekler değil. Ancak yoksulluğun sınırı ve tanımı da bu örneklerle açıklanamaz. Sadakacı siyasal islamcısı ya da yardımsever/duyarlı seküleri; liberallerin katı bir şekilde stereotipleştirdiği (tek tipleştirdiği) yoksulluk olgusuna marksist yaklaşım daha derin olmalıdır.

Görünenin ardına bakan ve toplumsal olguları diyalektik yöntemle analiz eden marksist için yoksulluk sınıflı toplumun sonuçlarından ve kapitalizmin kaçınılmaz olarak derinleştirdiği ve genişlettiği bir gerçektir. Marksiste göre yoksulluk; şanssız insanların kaderi ya da belası değil toplumsal bir sorundur. Çöplerde yemek arayan yaşlılardan; artık dışarıda bira içmeye para ayıramayacak beyaz yakalıya kadar yoksullaşma toplumsal bir süreçtir. Yoksulluk; bir bütün olarak sınıfın gerçeği, sermayedarların mülksüzleştirdiği yığınların sorunudur. Peki; yoksulluk salt bir sınıf meselesi mi, kadın-erkek ayırmadan sınıfın ortak acısı mı? Özetle şöyle soralım: Yoksulluk; cinsiyetsiz midir?

Kadın ve erkek toplumsal cinsiyetine göre şekillenmiş bir düzende yaşıyoruz ve kadın cinsin köleliği üzerine kurulmuş bir dünyadayız. Toplumsal cinsiyet düzeninde hiçbir olgu cinsiyetsiz değildir. Hele ki yoksulluk; toplum tarafından kadının "fitrat"ı olarak belenmiş bir olgudur.

Kadın cinsi tüm dünyada ikincil bir cins; özcesi ikincil insandır. Erkek kişi insan olandır; Adem'in oğludur. Kadın ise insanın "farklı" olanıdır. Erkeklerin bilimi de kültürü de insanı erkek olarak bellemiştir. Kadın, ataerkinin tarihi boyunca erkek için varlıktır; mülk ya da köle olarak var olabilir. Toplumsal üretim, emeğin yeniden üretimi, bilim, hukuk, kültür, dil, toplumsal yasalar, din, sanat, felsefe ve gündelik yaşamın düzenlenmesine kadar her davranış, yaklaşım ve norm, toplumsal cinsiyet düzenine/kadının ikincilliğine göre yeniden düzenlenir. Ataerkil düzende her gelişme kadının tasarrufsuzluğuyla uyumludur ya da uyumlaşma eğilimi gösterir.

Bugün somut olarak kadınlar bu toplumsal statü gereği eğitim, üretim, hukuk, bilim, sanat ve kültürel anlamda geride bırakılmıştır. Kadının işe, toprağa, mülke ve hatta kendi emeğine sahipliği erkeğin çok gerisindedir. Kadın erkeğe göre

↘ **Yoksulluk; salt sınıfsal bir sorun değil; cinsiyetlidir. Cinsiyetli bir yoksullukla cinsiyetsiz, genel bir mücadele düşünemeyiz. Kadın cinsi; toplumsal cinsiyet düzeni gereğince yoksuldur. Kadınların yoksulluğu genel bir yoksulluk potasında değerlendirilemez, çünkü kadınların yoksulluğu; kökeni, nedenleri, mücadele koşulları ve sonuçlarıyla özgündür. Nasıl ki toplumsal şiddet sorunu ve kadına yönelik erkek şiddeti sorunu aynı potaya konamaz ise kadının yoksulluğu da özgün bir analizi ve özgün bir mücadele hattını hak ediyor.**

daha yoksuldur ve bu yoksulluk genelde anne karnında başlar. Kız çocuğuna gebe olanla oğlan çocuğuna gebe olan kadının gebelik süreci farklı koşullarda gelişir. Kız çocuğu oğlan çocuğu kadar sağlıklı beslenemez ve eşit eğitim fırsatlarına sahip değildir. Kız çocuğu, ev içi işlerle küçük yaşta tanışır ve daha çok baskıyla büyütülür. Kız çocuğunun gördüğü değer daha düşüktür.

Eğitim sürecinde maddi ve manevi olarak desteklenmemek, akademik başarı beklentisinin düşük olması ve akademide taciz, şiddet, ayrımcılık gibi etkenler kız çocukları ve genç kadınların eğitim-kültür düzeylerini düşürür.

Ev temizliği, yemek hazırlığı, çocuk bakımı, yaşlı bakımı gibi kadın olarak doğmanın getirdiği "doğal" görevler, toplumsal hayata katılım önünde engeldir. Kadın cinsi; yığınlar halinde hiçbir karşılık almada ev içi işleri üstlenir; ev içinde kadının emek ve zaman tükettiği bu işler gerçek bir iş sayılmaz. Oysa ki kadınlar toplumsal üretime dahil olan işçileri doğurur, besler ve büyütürler. Yine kadınlar; erkek işçilerin ertesi gün işe gitmesi ve 8-16 saat çalışabilmeleri için bakımlarını üstlenirler, hatta artık çalışamayıp devletin başına bela olacak yaşlılara da karşılıksız bakarlar. Annelik, gelinlik ve ev işleri kadınların "fitrat"ıdır. Artan yoksulluk nedeniyle çalışmaları gerektiğinde ise birçok kadın geçici, günlük, evde parça başı işler ile güvencesiz ve esnek bi-

çimde düşük ücretlerle sömürüye maruz bırakılır.

Toplumsal üretime dahil olan kadınlar ise erkeklerle eşit işe eşit ücret alamamaktadır. İşçi kadınlar, erkeklerle eşit sendikal temsiliyet ve eşit pazarlık hakkına sahip değildir. Kadınlar genel olarak erkeklerden daha güvencesiz ve kötü koşullarda; çok daha düşük ücretlere çalışır. İşe alımlarda, işten çıkarmalarda cinsiyete dayalı ayrımcılık vardır. İşyerinde cinsel taciz ve mobbing ya da başka bir ifadeyle işyerinde erkek baskısı; kadınlar için iş ortamında ve ailelerinde ağır sorunlar yaratmaktadır.

Devletler ise nüfus politikalarını kadın cinselliği üzerinden şekillendirerek, kürtaj ve doğum kontrol yasakları, aile politikaları ile kadının ev içi iş ve güvencesiz düşük ücretli iş girdabında boğulmasına sebep olmaktadır.

Toplumun maddi yaşam biçimi ve kadının iş ve eğitim koşullarının, cinsiyetçi iş bölümünün yanı sıra kadının yoksulluğu aynı zamanda geleneksel bir olgu. Aynı hane/aile içindeki kadın ve erkek oldukça eşitsiz ekonomik koşullara sahiptir. Genellikle kadınların aileye ait olan mülk üzerinde söz hakkı dahi olmaz. Hatta kadının kendine ait olan ziynet eşyasının yahut kendi emeğini satarak kazandığı maaşın erkek tarafından kullanıldığı, kadınların tamamen kendine ait olan para üzerinde tasarruf hakkı olmadığı ailenin gerçeğidir. Aynı yoksul yer sofras-

kadın yoksulluğu

sında oturduğu erkek kardeşi, eşi ya da babası kadar çok yemek yemeye ya da yemeğin etinden yemeye hakkı yoktur. Erkeğin sigara, alkol ve eğlence masrafinin hesabının sorulmadığı hanede kadın, market parasından arttırıp aldığı bir parça kıyafeti gizlemek zorunda kalabilir. Özcesi geleneksel olarak kadınlar mülk ve para üstünde hak ve söz sahibi değildir. Kadınlar erkek egemen geleneklere göre çalışıp çalışmamak konusunda, nasıl bir işte çalışacakları konusunda, çalışıyorlarsa maaşlarının kontrolü konusunda tasarruf sahibi değildiler.

Göçmen ve mülteciler arasında en ağır yoksulluk koşullarını kadınlar yaşıyor. Deprem ve benzeri afetlerden sonra kadınların yoksulluğu erkekten çok daha katmanlı bir hal alıyor. Ekonomik sorunlar hane içinde kadın üzerinde şiddet ve baskıyı arttırıyor. Yine kadınlar, yoksulluk nedeniyle cinsel sömürüye ve cinsel istismara karşı çok daha savunmasız bir konuma geliyor. Yoksullaşmayla doğru orantılı olarak cinsel sömürüye dayalı seks endüstrisi genişliyor.

Özetlemek gerekirse yoksulluk; mülksüzlerin yaşam koşulu, toplumun en mülksüzleri ise kadınlardır. Her hafta rakı sofrası kurulan evlerin çarşıda bir çay içmeye parası olmayan kadınlarının yoksulluğu ile erkeğin yoksulluk zemini, koşulları ve sonuçları farklıdır. Bu nedenle kadın özgürlük mücadelesi öznelere, kadın yoksulluğu üzerine daha derin tartışması ve "kadın yoksulluğu" üzerine özgün bir mücadele hattı geliştirmesi ihtiyacı yakıcıdır.

Yoksulluk; salt sınıfsal bir sorun değil; cinsiyetlidir. Cinsiyetli bir yoksullukla cinsiyetsiz, genel bir mücadele düşünemeyiz. Kadın cinsi; toplumsal cinsiyet düzeni gereğince yoksuldur. Kadınlar, kadın oldukları için, erkekten "farklı" oldukları için yoksuldur. Kadınların yoksulluğu genel bir yoksulluk potasında değerlendirilemez, çünkü kadınların yoksulluğu; kökeni, nedenleri, mücadele koşulları ve sonuçlarıyla özgündür. Nasıl ki toplumsal şiddet sorunu ve kadına yönelik erkek şiddeti sorunu aynı potaya konamaz ise kadının yoksulluğu da özgün bir analizi ve özgün bir mücadele hattını hak ediyor. Toplumsal kolektif özne olarak kadın cinsi; kadın yoksulluğuyla mücadelede kendi örgütlerinde ve platformlarında bir yöntem geliştirmeye ihtiyaç duyuyor. Sermayedarların ve erkeklerin bizden çaldıklarını geri almak için kadın dayanışması ve kadın özgürlük mücadelesini yükseltmek zorundayız.

Yakut: Kuyu tipi hapishanelere karşı mücadeleyi yükseltelim

➤ Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesinde açlık grevi direnişinin 100. gününde tahliye edilen Halil Yakut, birlikte açlık grevi direnişine başladığı Grup Yorum emekçileri Rezzan Şengül ve Vedat Doğan'ın hayati risk taşıdığını söyledi. Hapishane doktorunun TTB kararına karşı gelerek B vitamini vermediğini aktaran Yakut, herkesi "kuyu tipi" hapishanelere karşı dayanışmaya, mücadeleyi yükseltmeye çağırdı.

PINAR GAYIP [ETHA]

İSTANBUL- 2021 yılından itibaren hayata geçirilen yüksek güvenlikli, S ve Y tipi adı altındaki hapishaneler, gerek mimari yapısı gerekse de uygulamaları nedeniyle "kuyu tipi" olarak adlandırılıyor. Bu hapishanelerdeki hak ihlalleri, devrimci tutsaklara yönelik işkence saldırıları günden güne artıyor. Devrimci tutsaklar ise saldırılara direnişle yanıt veriyor.

Şubat ayında tutsak edilen ve Silivri (Marmara) Hapishanesinde tutulan Halil Yakut, Kırşehir Yüksek Güvenlikli Hapishanesine sürgün edildi. Tek kişilik hücrede tecrit edilen Yakut, başgardıyan tarafından ölümle tehdit edildi, aynı gün hücrelerinden çıkarılıp adli tutukluların bulunduğu koğuşa konuldu. Adli tutuklular Yakut'a karşı kişiktıldı.

'TAM OLARAK BİR KUYU BİR TABUT'

Maruz kaldığı hak ihlallerine karşı açlık grevi direnişine başlayan ve tahliye edildiği 100. güne kadar direniş sürdüren Halil Yakut ile "kuyu tipi" olarak adlandırılan hapishanelerde tutsaklara yönelik işkenceleri, tutsakların açlık grevi direnişini konuştuk.

Yüksek güvenlikli hapishaneleri ne-

den "kuyu tipi" olarak nitelendirdiklerini anlatan Yakut, şunları söyledi: "Mimarisiyle tam olarak bir kuyu, tabut. Beş adımlık bir hücredesiniz, havalandırma yok; pencerede demir parmaklık ve tel var. İçeri hava, güneş girmiyor; sürekli su kesiliyor. Kapıda bir megafon var ve böyle iletişim kurmanız isteniyor gardiyanlarla. İnsan yüzü görmüyor, insan sesi duymuyorsunuz; hava, su, güneş yasak. Aslında tamamen devrimci düşüncüyü teslim almaya yönelik inşa edilmiş hapishaneler."

'KUYU TİPİ HAPİSHANELER SESSİZ SEDASIZ İNŞA EDİLDİ'

2000'lerin başında F Tipi hapishanelerin lüks yerlermiş gibi şaşalı reklam ve duyurularla inşa edildiğini ancak kuyu tipi hapishanelerin 2020'den itibaren sessiz sedasız inşa edildiğini anlatan Yakut, "Çünkü Adalet Bakanlığı da bu hapishanelerin işkencenin sistemleştirilmiş hali olduğunu biliyor, meşruluğu yok. Her anın sistemleştirilmiş bir işkenceye dönüştürüldüğü yer hapishaneler. Ve bu hapishaneler tesadüfen yapılmadı. Emperyalistlerden ithal edilmiş bir politika bu. Emperyalizmin devrimci düşüncüyü tecrit edip yalnızlaştırma, terörize, imha etme politikalarının yansıması. Türkiye

halklarının açlığa, yoksulluğa, adaletsizliğe karşı mücadelesini bastırmak, halkın öncüsü devrimcileri hapishanelerde teslim almak için yapılmış hapishaneler" dedi.

'ADLİ TUTSAKLARIN ÇIĞLIĞINI DUYUYORDUK'

Bu hapishanelerin hiçbir insanın barınmasına uygun olmadığını altını çizen Yakut, bu nedenle kuyu tipi hapishanelerinin kapatılmasını istediklerini söyledi ve ekledi: "Adli tutsakların çığlıklarını duyuyorduk, insanı insanlıktan çıkaracak hapishaneler."

Değişik hapishanelerde çok sayıda tutsağın açlık grevi direnişinin 6. ve 5. aylarına girdiklerini hatırlatan Yakut, kendisi ile birlikte aynı hapishanede tutsak edilen Grup Yorum emekçisi Rezzan Şengül'ün gardiyanların saldırısında parmaklarının kırıldığını, Vedat Doğan'ın ise maltada saldırıya uğradığını, kendisinin de ölümle tehdit edildiğini söyledi.

'KURUM DOKTORU BİZE B VİTAMİNİ VERMEDİ'

Hapishane koşullarında sağlık haklarının da ellerinden alındığına dikkat çeken Yakut, "Kurum doktoru Gökhan Özçelik bize B vitamini vermiyordu. Açıkça, 'TTB kararı beni ilgilendirmiyor, ben Sağlık Bakanlığına bağlıyım' diyordu. Diğer hapishanelerde açlık grevinde B vitamini verildiğini, o kurumlardaki doktorların da Sağlık Bakanlığına bağlı olduğunu söylüyorduk. Ama Nazi faşizminin doktorları nasıl davranıyorsa öyle davranıyordu" diye aktardı.

'KUYU TİPİ HAPİSHANELERE HERKESİN KARŞI ÇIKMASI GEREK'

Tutsakların açlık grevi, ölüm orucu direnişine ses vermek gerektiğini söyleyen Yakut, "Kuyu tipi hapishaneler, tabutluklar emperyalizmin, faşizmin hal-

Ecevit Piroğlu Sırbistan'dan ayrıldı

BELGRAD - Sırbistan İçişleri Bakanlığının 30 gün içinde ülkeyi terk etmesi yönündeki verdiği kararın ardından enternasyonalist devrimci Ecevit Piroğlu, sürenin dolmasına bir gün kala Sırbistan'dan ayrıldı.

Piroğlu'nun avukatı Milan Vučkoviç, Sırbistan'da yayın yapan N1'e yaptığı açıklamada, "Ecevit Piroğlu'nun, İçişleri Bakanlığının kendisine Sırbistan'da 30 güne kadar kalma hakkı tanıyan kararı doğrultusunda Sırbistan Cumhuriyetinden ayrıldığını teyit edebiliyoruz" dedi.

Ecevit Piroğlu'na Özgürlük İnişiyatı; avukatının verdiği bilgiyi teyit ederken, şu aşamada daha fazla detaya hakim olmadıklarını, ilerleyen günlerde Piroğlu'nun kendisinin gerekli açıklamayı yapacağını umduklarını belirtti.

ka yönelik tehdidi. Diyor ki, 'mücadele ederseniz, adalet isterseniz sizi böyle kuyulara atarım.' O yüzden kendine aydın, demokrat, sosyalist, sol diyen herkes kuyu tipi hapishanelere karşı sesini yükseltmeli. Yarın gazeteciler, vekiller, hak ve özgürlük mücadelesi verenler kuyu tipi hapishanelerde işkenceyle karşı karşıya kalacak. Bunun olmaması ve arkadaşlarımızın katledilmemesi için şu anda herkesi kuyu tipi hapishanelere karşı mücadeleye, açlık grevi direnişçisi arkadaşlarımızın sesine ses olmaya çağırıyorum" ifadelerini kullandı.

'Tecrit sona erene kadar eylemlerimiz sürecektir'

HABER MERKEZİ - Tutsak yakınları, Kürt halk önderi Abdullah Öcalan'ın üzerindeki tecridin son bulması ve Kürt sorununda demokratik çözüm talepleriyle "özgürlüğe ses ver" eylemleri kapsamında Adana, İzmir ve Amed'de yan yana geldi.

Ege Tutuklu ve Hükümlü Aileleriyle Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği (EGE-TUHAYDER) ve tutsak yakınları, Buca'da bulunan Kırklar Hapishanesi önünde açıklama yaptı.

DEM Parti İzmir İl Eşbaşkanı Veza Karabulut, hapishanelerde tecridin sürdüğünü ve kötü koşulların derinleştiğini söyledi. Her hafta hapishanelerdeki hak ihlallerine karşı eylemlerine dikkat çeken Karabulut, "İmralı başta olmak üzere tüm cezaevlerindeki tecrit politikaları, cezaevlerindeki insanlık dışı uygulamalar son bulana kadar eylemlerimiz devam edecek" dedi.

Yeni faşist hareketler ve pogromlar

» DENİZ BORAN

Son Avrupa Parlamentosu seçimleri ve onu izleyen süreçte gelişim seyri süren yeni faşist hareketlerin nitelikleri, ayırıcı yönleri üzerine çokça yazıldı, çizildi. Haliyle "yeni" olan üzerinde çokça duruldu. Britanya'da gerçekleşen ırkçı-faşist pogromlar, ırkçı-faşist grupların göçmen avları, kundaklama saldırıları ve yol kesmeleri, faşizmi en "klasik" ve yalın haliyle "hatırlattı": Göçmenlere dönük saf, örgütlü, faşist şiddet.

KOŞULLAR

İşçi Partisi'nin "seçim zaferi"nin ardından şu belirlemeleri yapmıştık:

"CP'nin (Muhafazakar Parti) dağılışının koşullarını yaratan bütün sosyal, siyasal ve mali-iktisadi dinamikler yerli yerinde duruyor, hatta gelişiyor. İşçi Partisi, bu dağılımanın sonucu 'bugünün kazananı' olduysa da onun gelecekteki yenilgisinin kaynaklarını da aynı koşullar içeriyor. Zira İşçi Partisi, bunları çözecek bir program ile yola çıkmıyor. Çıkamaz da!

Emekçiler lehine politik programı büyütecek [...], yeni faşist hareketlere karşı mücadeleyi büyütecek devrimci bir odak emekçi sol içerisinde gelişmez ise İşçi Partisi'ne 'zafer' kazandıran koşullar yeni faşist hareketlerin, katı burjuva ve göçmen-emekçi düşmanı politikaların uygulayıcısı öznelerin 'başarısı'nın kaldırıcısına dönüşür."¹

Ve seçimlerin üzerinden henüz bir ay geçmişken Tommy Robinson etrafında kümelenen yeni faşist kitle hareketi saldırıya geçti. Ülkenin nispeten küçük bir kentinde, Southport'ta yaşanan bir olay² bahane edilerek ve yüksek dozajda dezenformasyonun konusu yapılarak, EDL lideri Stephen Christopher Yaxley-Lennon'un (Tommy Robinson) çağrısıyla faşist çeteler sokaklara çıktı, göçmenlerin kaldıkları otelleri ateşe verdi, sokaklarda göçmenlere saldırdı.

Muhafazakar Parti, 2010'dan bu yana 14 yıllık hükümet sürecinin bütününde, fakat özellikle de son yıllarında, göçmen ve mülteci düşmanı politikalar izledi. Durdurulamayan hızlı yoksullaşma dalgası ve onun koşulladığı hükümet krizini göçmen ve mülteci düşmanlığıyla, işçi sınıfının örgütlenme, grev hakkına saldırılarla karakterize olan bir saldırı programıyla yanıtladı. Burjuva politika bütünüyle sağcılaştı. Bütün bunlar, Muhafazakar Parti'nin dağılışını durduramadı. Anamlı bir oy artışı olmadan İşçi Partisi hükümetleşti. Fakat seçim sisteminden dolayı doğrudan parlamentoya yansımaya da yeni faşist Reform UK de ülke çapında yüzde 13'lük bir oy oranına

kavuştu. Seçmenlerin yüzde 40'ı da sandığa gitmedi.

Tüm dünyada olduğu gibi bunlar, Britanya'nın son yıllarda daha da sertleşen ve kaotikleşen çehresinin belirgin çizgileri oldu.

Yeni faşist hareketler, bir tarafta Nigel Farage ve Reform UK gibi partiler yoluyla parlamentolarda temsiliyet, burjuva kampların ve grupların farklı çıkar ve eğilimlerin ifadesi olarak var olurlar ve etkilerini geliştirirken, EDL gibi sokak eksenli, sosyal medyada mobilizasyon gücü yüksek yeni faşist kitle hareketlerini örgütlerler. Bunlar birbirinden ayrı görünseler de iç içe geçen bir gelişmenin, yeni faşist hareketlerin iki yönünü ifade ederler, birbirlerini beslerler.³

Britanya'da da "iliklerine dek çürümüş olan burjuva demokrasisi ve parlamentosu yeni faşist hareketin serası" oldu.⁴

Tommy Robinson etrafında bir faşist kitle hareketi bir dönemdir mayalanmaktaydı. Robinson'un bireysel çağrılılarıyla aylardır binlerce insan sokaklara çıktı. X ve TikTok başta olmak üzere sosyal medya mecralarında dezenformasyon yoluyla provokasyon ve kitlesele tepkiler örgütlendi. Southport "olay"ına dair Robinson'un X paylaşımı mayalanan yeni faşist kitle hareketinden pogromlara varan "eylemli sıçrayış"ını fitilledi.

WESTMİNSTER'IN TUTUMU

"Tamworth'daki Holiday Inn yıllardır sığınma amaçlı kullanılıyor. Bölge sakinleri aslında otellerini geri istiyor."

Bu cümle, Tamworth'un vekili Sarah Edwards tarafından 17 Temmuz'da parlamentoda sarf ediliyor. Tamworth, insanların "otellerini geri istediklerini" 30 Temmuz'da bir de X'de paylaşıyor. 4 Ağustos'ta otelin önünde toplanan ırkçı-faşist grup oteli ateşe veriyor. Otelde yaşayan iltica talebi işlemde olan göçmenler son anda kurtuluyor. Edwards bir

İşçi Partisi vekili. Aynı vekil, seçim kampanyasında Muhafazakar Parti'nin "her gün sığınmacı otellerine 6 milyon Pound harcadığı" propagandası yapmıştı.⁵

İşçi Partisi, Muhafazakar Parti'nin Ruanda'ya göçmen ihracatı planını durdurdu. Fakat basına yaptığı açıklamada Başbakan Starmer, Ruanda Planı'nı "pahalı bir numara" olduğu için iptal ettiğini vurguladı. Onun yerine göçü durdurmak ve "sınırlamak" için daha etkili yöntemler geliştireceğinin sözünü verdi.⁶ Starmer, Sun okuyucularından oluşan bir kitlenin sorularını yanıtladığında belirli bir hedef seçti ve "Bangladeş gibi ülkelerden gelen insanlar uzaklaştırılmıyor" diye hayıflandı. Bu sözler, Bangladeşli İşçi Partisi Meclis üyesi Sabina Akhtar'ın istifasına yol açtı.

Tekelci medya da faşist pogromların tohumlarını serpti. Polisin faşistler aleyhine "çifte standart" uyguladığı iddiaları yaygınlaştırıldı, faşist pogromlar Black Lives Matter siyahi isyanı ve Filistin halkıyla dayanışma eylemleri ile kıyaslandı. Pogrom günlerinin zirvesinde de The Telegraph gazetesi "Entegrasyon için yeni bir yaklaşıma ihtiyacımız var" manşetiyle göçmenleri sorunlaştırdı.⁷ The Sun gibi gazeteler yalan haberler yaydı. BBC'nin bir muhabiri ise pogromu ve göçmenlerin öz savunmasını "Britanya yanlısı eylemciler ve Asyalı çeteler arasındaki çatışma" olarak sundu. Trump'ın Başfinansörü oligark Elon Musk da dezenformasyonu ve provokasyonu "düşünce özgürlüğü" adına savundu ve X'i yeni faşist hareketlerin "iletişim aracı" olarak hizmete sundu.

Yeni faşist hareketler karşısında sermayenin ve politik temsilcilerinin tutumu tabii ki de "bir" değil, eşitsiz. Hemen hemen bütün burjuva partiler "şiddet eylemleri"ni kınadı, bir çoğu ise "sorunun kaynağına inme", yeni faşist pogromları ve "öfkeli çocukları" anlama adına aklamaya girişti. Yeni faşist hareketler ve pratikleri, egemen sınıflar bakımından

iki temel siyasi işlev görüyor. Bir yandan öfkeli, düzene tepkili işçi, emekçi ve kent yoksulunu düzene bağlıyorlar, diğer yandan egemen sınıfların demagojik "faşist tehlike" sopasıyla, işçi ve emekçilerin faşizme tepkili kesimlerinin burjuva düzenin liberal parti ve kurumlarına sarılmaya yönltilmesinin dayanağı oluyorlar.

Bu genel işlev yanı sıra yeni faşist hareketler, burjuva politikanın sağcılaşması, rejimlerin faşistleşmesi için "sağdan baskı" işlevi görüyor. Yeni faşist kitle hareketinin "sağdan baskısı" ile işçi ve göçmen düşmanı uygulamalar ve yasalar meşruiyet kazanıyor. Bu bakımdan yeni faşist inisiyatif, İşçi Partisi'nin hükümet döneminin "girişi"nde aynı zamanda bir uyarı da içerir, genç hükümetin politik programına "kurucu müdahale"dir.

İÇ SAVAŞ KAÇINILMAZDIR

X'in sahibi Elon Musk, faşist pogromu hazırlayan dezenformasyonu savunarak, görüntüleri "İç savaş kaçınılmazdır" yorumuyla alıntılıadı.

İşçi Partisi, Muhafazakar Parti ve tekeli medyanın bir bölümü tarafından kınanan Musk, emperyalist burjuvazinin bir siyasi eğilimini doğrudan dışa vurdu. Hatırlanırsa Trump da ABD'de göçmenlere dönük kışkırtmalarını "iç savaş" senaryosu ile sürekli beslemiş, seçim yenilgisinin ardından Beyaz Saray "işgali" ile de fantastik bir şova dönüştürmüştü.

Emperyalist küreselleşme kapitalizmi krizde, mali-iktisadi açmazları sürüyor, çoklu krizler düzenin bir "olağan"ına dönüştü. Emperyalistler arası çelişkilerin boyutu yeni bir emperyalist paylaşım savaşının emarelerini ortaya çıkarıyor, kırılma derinleşiyor. Emperyalist merkezlerde de hızlı ve kitlesele yoksullaşma durdurulamıyor. Bu koşullar altında toplumda siyasi uçlaşma eğilimleri güçleniyor. İngiltere'de pogromlara karşı gelişen antifaşist halk hareketinde, Filistin ile dayanışma hareketinde veya daha öncesinde yoksullaşmaya karşı gelişen işçi hareketinde de görüleceği üzere işçilerin, gençlerin, kadınların ayaklanmalarına varan tepkileri de boy gösteriyor.

Nesnel olarak derinleşen ve saflaştırılan emek-sermaye ve devlet-halk çelişkisi emperyalistleri, onların siyasi temsilcilerini tabii ki "kayıtlandırıyor". Musk'ın "iç savaş kaçınılmazdır" öngörüsü bu koşullar altında şekilleniyor. Devrimci bir yükseliş önlemenin, zayıflatmanın önemli aracı toplumsal çelişkilerin gerici saflaşmalarının (Avrupalı-göçmen, Batılı-Müslüman vs.) sonuna dek derinleştirilmesi zorunluluğunu ima ediyor.

Parlamento, kitle hareketi, paramilitar çete/gruplar üçgeninde gelişen yeni

faşist hareketler, aynı zamanda kendi "vurucu gücü"nü oluşturur. Bu bakımdan pogromlar, ırkçı-faşist katliamlar bu gelişmenin bir "taşkınlığı" değil, doğrudan parçası, bileşenidir. Yeni faşist hareketler şu veya bu ülkede, örneğin Almanya'da, Fransa'da, henüz "ılımlı" görünebilir, fakat siyasi saflaşmalar derinleştikçe, sınıf mücadelesi sertleştikçe, her şeyden önce de işçi sınıfının politik hareketi geliştikçe demagoji yerini saf terör ve şiddete bırakacaktır. Bu bakımdan pogromlar 20. yüzyılı hatırlatan "görüntüler"den çok insanlığın önünde duran sert sınıf savaşımı koşullarının fragmanıdır.

Pogromlara ve yeni faşist hareketlere karşı gelişen antifaşist halk hareketi de bu koşullar altında şekilleniyor. Antifaşist öz savunmayı da potansiyel olarak içeren hareket, geniş bir halk desteğini araladığı gibi iktidarın sorumluluğunu da "teslim ediyor", teşhir ediyor, yani aynı zamanda bir sosyal program da içeriyor. Sendikalar antifaşist eylemlere katılım çağrısı yapıyor. Faşizmle çarpışma düzenin sınırlarının dışına taşıyor.

Dünyanın giderek sertleşen ve kaotikleşen çehresinde insanlığın önündeki büyük yol ayrımı her geçen gün daha da belirginleşiyor: Ya faşizm ya komünizm!

DİPNOTLAR

- [1] Deniz Boran'ın *Atılım* gazetesinin 175. sayısında yayınlanan "İşçi Partisi seçim zaferini kime borçlu?" başlıklı yazısı.
- [2] İngiltere'nin kuzeybatısındaki Southport kasabasında üç çocuğun bıçaklı saldırıda hayatını kaybetmesinin ardından, faşistlerin ırkçı saldırıları ülke çapına yayıldı. Sosyal medyada yayılan ve saldırganın "İslamcı bir göçmen olduğu" söylentisi daha sonra yalanlandı.
- [3] Almanya'da da *Alternative für Deutschland* (AfD) ile *Kimlik Hareketi* (*Identitäre Bewegung*) ve çeşitli formları (*Pegida* vs.) arasındaki ilişki benzer bir biçimde gelişti.
- [4] *Siyasi Gelişmelerin Yönü ve Taktik Sorunu*, Yeliz Ulaş Gürbüz, *Varyos Yayınları*
- [5] Bkz. <https://tribunemag.co.uk/2024/08/feeding-the-fascist-machine> ve <https://sofn.newstatesman.com/2023/10/how-labour-won-tamworth-by-election-sarah-edwards>
- [6] <https://news.sky.com/story/starmer-says-he-meant-no-offence-to-bangladeshi-community-over-deportation-comments-13159889>
- [7] <https://www.telegraph.co.uk/news/2024/08/02/we-need-a-new-approach-to-integration/> Ayrıca bkz. <https://tribunemag.co.uk/2024/08/the-media-sows-the-seeds>

Aleviler faşist saray rejiminin ve devletin Alevisi olmayacak

» CİHAN BARAN

Faşist AKP-MHP iktidarı, Alevi toplumu ve demokratik Alevi hareketine dönük asimilasyoncu kuşatma ve tasfiye saldırısına hız vermeye başladı. Kültür Bakanlığına bağlı olarak kurdukları asimilasyon teşkilatı Kültür ve Cemevi Başkanlığı eliyle birçok alandan ve kanaldan operasyon yürütülüyor.

Öncelikle faşist şeflik rejiminin Kültür Bakanlığı bünyesinde kurduğu kısaca Cemevi Başkanlığı kurumu, Alevi toplumu ve demokratik Alevi hareketi bakımından gayrimeşru ve yok hükmündedir. Keza onun başına atanan devşirme faşist de.

Bu gayrimeşru ve kontra teşkilatın kuruluşu esasen sistemli ve bütünlüklü bir kuşatma ve "devletin Aleviliği"ni inşa etme saldırısının kritik halkasıdır. Önce coğrafya genelinde AKP ve MHP'li faşist kadrolar eliyle dernek, vakıf, kültür ve cemevi adı altında çok sayıda işbirlikçi örgüt kuruldu. Kimi kurumlar ve kişiler de yakın ilişki ve markajla bu projeye devşirildi. Bu "Hızır Paşa" dernek ve vakıfları ile devletin Aleviliğini tesis edecek, sözüm ona Aleviler adına muhatap alınacak mevziler yaratıldı. Zira devlet aklında Alevilik, Alevilere bırakılacak bir konu asla olmamıştır. "Alevi örgütü ve Aleviler adına muhataplık gerekiyorsa onu da biz kurarız" zihniyeti devam ediyor.

Cemevleri Başkanlığının kurulması ve sözüm ona Cemevleri Yönetmeliği de bu faşist, asimilasyoncu operasyonun ikinci stratejik hamlesi olmuştur. Alevilerin haklı ve meşru demokratik taleplerini karşılamak yerine, Alevilerin ve demokratik Alevi kurumlarının iradesini kırarak ve Alevileri, Alevi inancı ve inanç kurumlarını devletin iradesine tabi kılacak bir nevi Alevi diyanet teşkilatı mantığı hayata geçirilmek istenmiştir. Şimdi ise Alevi inançsal faaliyetlerine ve ritüellerine müdahale etmekte, on yıllardır Alevi toplumu ve kurumları inisiyatifinde yapılan etkinlikleri gasp etmeye, Aleviler ve demokratik kurumları bu alanlarda engellemeye ve uzaklaştırmaya çalışmakta.

Son birkaç haftaya yansıyan veriler bile bu asimilasyoncu kuşatma ve operasyonun kapsamı hakkında fikir vermektedir.

Faşist şeflik rejimi, bu kurum vasıtasıyla Alevi toplumu ve kurumları içerisinde de devletçi bir saflaşma yaratma çabası içinde. Örneğin kendi sitesinden kendilerinden maddi destek alan Alevi kurumlarına dair grafikler paylaşıyor. Bu kurumdan açıkça destek alan, bunun için başvuran dernekler yok değil. Ancak kurumu gayrimeşru gören, kapatılmasını isteyen ve destek almayan, başvuru yapmayan kurumlar ve şubelerini de sanki destek alıyormuş gibi gösteriyor. Mesela ilgili Alevi kurumunun talebi ve haberi olmadan devlet kanalıyla dernek ve cemevlerinin elektrik faturalarını ödedikleri, bu kurumlar bunu öğrenince kabul etmeyip itiraz ettikleri ve hangi kurumun kendilerine başvurduklarını açıklamalarını istedikleri halde bu sinsî muaviye siyasetinde ısrar ediyorlar. Bir yanda kendilerine meşruiyet sağlamaya çalışıyorlar, diğer yanda da Alevi kurumları içerisine güvensizlik yaratmak istiyorlar.

Cemevleri Başkanlığı Gençlik ve Spor Bakanlığı ile işbirliği içinde 30 Temmuz-4 Ağustos 2024 tarihleri arasında 9 ilden toplam 51 genç ile sözüm ona "Bir olalım, iri olalım ve diri olalım" temalı, "Hacı Bektaş Gençlik Kampı" gerçekleştirdi. Bir kişinin faşist MHP'nin sembolü kurt işareti yaptığı kamp fotoğrafı, kimlerle ve hangi zihniyetin örgütlenmeye çalışıldığının aleni resmi oldu. Kurumun ve faaliyetlerinin lanetli karnesini ifşa etti. Zira o faşist işaret Alevi toplumunun hafızasında Çorum'da, Maraş'ta, Sivas'ta kanlı kıyımlar yapan faşist çetelerle özdeş. Bu katliamların hesabının sorulması için adalet mücadelesi yürütülüyor on yıllardır. Bu sene dördüncüsü düzenlenen bu kamplarla devlet ve faşist rejim Alevilere ve adalet mücadelesi-

ne bu şekilde yanıt vermiş oluyor.

Yine aynı hafta içinde tertiplenen ve her sene geleneksel olarak yapılan Kısas Aşure etkinliğine de el attıkları ortaya çıktı. Sanatçılar Tolga Sağ ve Muharrem Temiz bu durumu öğrendikten sonra teşhir ve kınama açıklamasıyla programdan çekildi. Ancak Cemevi Başkanlığı bu tarz etkinliklere el atma, gasp etme yoluyla operasyon sahasını genişletmeye devam ediyor.

Bunun son ve en önemli halkası ise bu yıl 16-17-18 Ağustos tarihlerinde düzenlenecek olan Hacı Bektaş Anma etkinliklerini gasp etme girişimidir. Her yıl belediye ve demokratik Alevi kurumlarının birlikte örgütlediği anma etkinliğiyle aynı tarihlere denk gelecek şekilde Cemevi Başkanlığı korsan ve provokatif bir etkinlik yapmak istiyor. Cemevi Başkanlığı ve Kültür Bakanlığı 15-16-17 Ağustos tarihlerinde yapacağı etkinliklerle Kültür ve Turizm Bakanlığına ait bina ve alanların kullanılmasını engelliyor, böylece belediye ve kurumların yapacağı etkinlikler için alan bırakmıyor. Bu kontra kurum ile onun Alevi inancı ve etkinliklerinden Alevileri ve kurumlarını uzaklaştırma, devşirdiği kişi ve kesimler (dede, pir, sanatçı vd.) üzerinden asimilasyoncu kuşatma siyaseti Alevi toplumu ve hareketinin haklı öfkesini çekiyor. Nitekim yüzlerce Alevi kurumu ile yüzlerce aydın ve sanatçının imzasıyla protesto ediliyor ve bu mücadele giderek şiddetlenecek görünüyor. En azından faşist rejim ve kurumlarının operasyonları artarak sürececek görünüyor. Keza Aleviler cephesinden de bu faşist kurumun kapatılması, devletin Alevi inanç etkinlik ve ritüellerinden elini çekmesi talebi ve mücadelesi öne çıkıyor.

Tüm bunların yanı sıra faşist şeflik rejiminin ÇEDES ve Marif Modeli ile eğitim mecrasından başlattığı yeni faşist projeler de Alevi toplumu ve hak mücadelesinin doğrudan konuları olarak bu dönemde öne çıkıyor.

Faşist şeflik rejimi, aslında bir cumhuriyet projesi olan devletin Aleviliğini ve devletin Alevisini yaratma siyasetinde kurumsal ayakları da olan stratejik bir saldırı yürütüyor. Cemevi Başkanlığı bu operasyonel kurumların başında geliyor. Öte yandan Alevi toplumu ve demokratik hareketinin "devletin Alevisi olmayacağız" duruşu ve iradesi yine kuvvetli. Bununla beraber saldırının ciddiyeti ve ağırlığı düşünüldüğünde, bunu püskürtmek için verilecek cevap protestodan fazlası olmalıdır. Alevi toplumunun demokratik örgütlenmesinin ve taleplerinin yükseltildiği, toplumsal tepkinin sokağa yöneleceği, sokakta eylemli saflaşmayı esas alan bir mevzileri koruma ve hak mücadelesi programı ve pratiği oluşturulmalıdır. Alevi mücadelesinin 2008'den başlayan ve Gezi ile kıyama duran fiili meşru çıkışında olduğu gibi. Bunun deneyimi de mücadele dinamiği de diri durumda.

YOL
Ozan Horoz

Yoksullaşma krizi ve finansallaşma: Türkiye ekonomisinde derinleşen çelişkiler

Türkiye ekonomisi, hiper enflasyonist baskı ve bunun sonuçlarından biri olarak yoksullaşma krizi ile karşı karşıya. Sınıflar arası uçurum keskinleşirken, uluslararası emperyalist fonlar, spekülasyon sermaye araçları ve bankalar üzerinden ülke ekonomisindeki ve bütçedeki açığı her geçen gün daha da büyütüyor. Sonuç olarak, emekçi sınıfların genel maaş düzeyi adeta erirken, uluslararası fon şirketleri ve onların yerel ve uluslararası temsilcileri karlarına kar katıyor.

Bu bağlamda, ilk akla gelen soru Türkiye'de bir ekonomik kriz olup olmadığıdır. Ekonomik kriz, üretimin durması veya yapılamaması ve buna bağlı olarak burjuvazi cephesinde finansal ve spekülasyon sermaye hareketlerinin de krize girmesi anlamına gelir. Ancak, banka karlılıkları ve fon şirketleri ya da büyük şirketler krizden etkilenmiyor gibi görünüyor. Bu yoksullaşma döngüsünün faturası işçi sınıfı ve genel olarak çalışan kesimlere kesilmektedir. Dolayısıyla mevcut kriz, ekonomik bir krizden ziyade, servet transferi yoluyla gerçekleşen bir bölüşüm krizidir.

PEKİ, BU DURUMA NASIL GELİNDİ?

Bu durumu anlayabilmek için genel sermaye hareketlerinin hangi süreçlerden geçtiğine hızlıca bakalım. Kapitalizmin genel krizli yapısı, karlılıkların yetersiz olduğu noktada kendisini farklı finansal enstrümanlara ve spekülasyon sermaye hareketlerine teslim etmiş durumda. Bu süreci yakın dönemde üç ana başlıkta toplayabiliriz: Neoliberal dönem, küreselleşme ve finansallaşma. Bu süreçlerin hepsini birbirinden kategorik olarak ayırmak zordur; çünkü bu kavramlar birbirinin varlık nedeni ve sonucuna dönüşmüş durumdadır.

Türkiye üzerinden zincirin son hal-

kası olan finansallaşma süreci en önemli unsurdur. Bugünden bakıldığında, endüstriyel kapitalist sermayenin ve hane halkı borçlanmasının finansallaşması nedeniyle banka sermayesine sıkı sıkıya bağlı hale gelmesi, işçi sınıfını ve tüm ezilen kesimleri mülksüzleştirmekte ve banka-tefeciler yoluyla servet transferi imkanlarını geçmişe göre daha fazla yaratmaktadır. Bugün yaşadığımız yoksullaşma krizinin şiddetini her geçen gün artıran temel nedenlerin başında bu gelmektedir.

Türkiye'de banka sermayesine borçluluk düzeyi 40 milyon kişiyi bulmuş durumda ve her 100 kişiden 12'si bankalarla icralık durumda. Kasım 2022-2023 dönemi içerisinde kredi kartı ve kredi borçlularının oranı yüzde 119 artmış ve tüm zamanların en yüksek düzeyine çıkmıştır. Ağustos 2024 itibarıyla 944 bin kişinin daha kredi kartları ve kredi borçlarından dolayı bankalarla yasal takipte olduğu bilgisi paylaşılmıştır. Toplamda beş buçuk milyon kişinin icralık durumda olduğu gerçeğiyle karşı karşıyayız.

Sermayenin finansallaşması süreci, iktidar cephesinden bilinçli bir tercihtir. Maaş artışlarının enflasyonun altında

kalması görece yoksullaşmayı beraberinde getirirken; Hazine ve Maliye Bakanı Mehmet Şimşek'in programının etkisi ve IMF merkezli yeni makro ekonomi politikaları çerçevesinde emeklilere sefalet zammı yapılırken, çalışan nüfusun yüzde 45'ini oluşturan asgari ücretlilere Temmuz ayında zam yapılmamıştır. Bu durum, yoksullaşma krizinin ete kemiğe büründüğü ve görece yoksullaşmanın mutlak yoksullaşma evresine geçtiğine dair somut bir örnektir.

TÜİK verilerine göre, ağustos ayında enflasyon yüzde 65.93 olarak açıklanırken, ENAG verilerine göre enflasyon yüzde 100'ün üzerindedir. Maaşların artırılmaması, hane halkı borçlanmasına ve bireysel kredi borçlarının ödenemez duruma gelmesine yol açmaktadır. Tüm bu denklem içinde, ağustos ayı işsizlik rakamları açıklandı ve yüzde 29.2 ile yeni bir zirveye ulaştı. Sermaye gruplarının taşeronlar yoluyla veya küçük ve orta ölçekli işletmelerin birçoğu üretime devam etmesine rağmen; sendikasız, sigortasız ve evden çalışma modelleriyle genel sigorta primleri ve tazminat yükünden sıyrıldığı da bir gerçektir. Halihazırda çalışan kaçak göçmen işçiler ve

çocuk işçiler bu verilerin içinde yer almamaktadır.

ŞİRKET KARLILIKLARI ARTARKEN NEDEN MAAŞLAR YÜKSELMİYOR?

Şimşek programının ve AKP'nin yeni ekonomi politikasının bir sonucunu yaşamaktayız. Mayıs 2023 seçimleri öncesinde ihracatı öncelleyen yüksek kur ve düşük faiz politikası, yüksek enflasyon ve aranan dış kaynağın bulunamamasıyla sonuçlanmıştı. Yeni durumda sabit veya sabite yakın kur ve buna bağlı yüksek enflasyonist politikalar; yabancı sermayenin ve fon şirketlerinin Türkiye'ye gelmesine yol açmakta, ancak bu durum bir yandan da yüksek faiz yoluyla üretilen artı değer ve ücretlerin buharlaşmasına neden olarak emekçi sınıfların, emeklilerin, işsizlerin ve tüm ezilenlerin daha da fakirleşip banka sermayesi yoluyla finansal kölelere dönüşmesini sağlamaktadır.

Şimşek politikaları, sıkılaştırma ve kemer sıkma politikalarının devam edeceğini ifade ederken, emekçi sınıfları mutlak sefaletle sürüklerken, diğer taraftan ülkede varlıkları bulunan ilk 500 şirketin sıfır vergi uygulamaları ve özel sektöre teşvik politikalarıyla tarafını açıkça belli etmektedir.

İçinde bulunduğumuz durum, dünya göre çok daha fazla devrimci imkan barındırmaktadır. Yoksullaşma krizinin biriktirdiği halk öfkesi, devrimci temelde bir sınıf hareketine dönüşmesi için tüm imkanlar seferber edilmelidir. İktidar blokundaki krizi derinleştirerek, sınıftan yana bir sokak hareketinin, grevlerin ve boykotların üniversitelerden fabrikalara, semtlerden atölyelere kadar örgütlenmesi gerekmektedir. Bu, mevcut kriz koşullarında emekçi sınıfların mücadele gücünü artırarak toplumsal dönüşümün kapılarını aralayabilir.

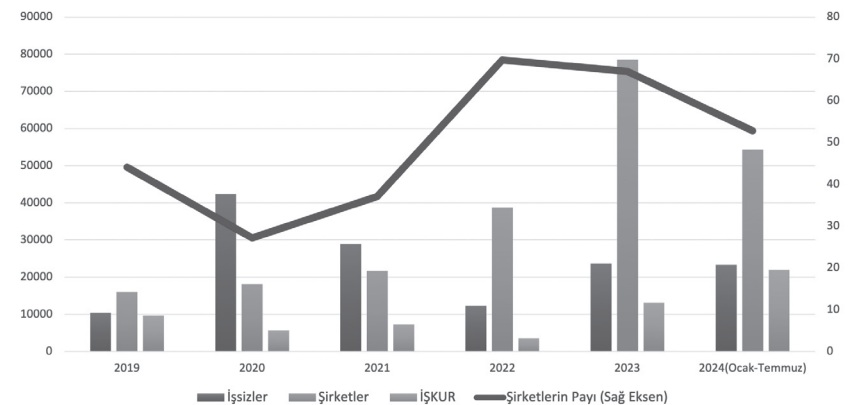
İşsizlik sigortası işçilere değil patronlara ödeniyor

HABER MERKEZİ - İşsiz kalanlara gelir desteği sağlamak amacıyla 1999 yılında kurulan İşsizlik Sigortası Fonu, patronlara destek fonu olarak kullanılmaya devam ediyor. 2024'ün ilk 7 ayında fondan işsizlere ödenen işsizlik ödeneğinin payı yüzde 22 iken patronlara sağlanan desteğin oranı yüzde 52 oldu.

İŞKUR verilerine göre; 2024 yılı Ocak-Temmuz döneminde işsizlik fonunun geliri 178 milyar lira oldu. Bunun 28,2 milyar lirası işçilerden; 56,4 milyar patronlardan ve 28,2 milyar da devlet katkısından geldi.

Fonun giderleri ise 103 milyar lira oldu. Bunun 23,2 milyar lirası işsizlik ödeneği olarak ödendi. 42 milyar lira "teşvik ve destek ödemeleri" ve 13 milyar lira da "işbaşı eğitim programları" olmak üzere patronlara toplam 55 milyar lira teşvik ödendi.

İşsizlik Fonu Giderleri (milyon TL)

Çiftçiler: Sesimizi duyun!

HABER MERKEZİ - Çay ve fındıkta düşük fiyatla ürünlerini satmak zorunda kalan çiftçilere yenileri ekleniyor. Ürünlerini satamayan, maliyetleri karşılayamayan çiftçiler yollara düşerken, tefecilerin elinde kalan kayısı üreticileri bir an önce fiyatların belirlenmesini istedi.

Bursa'nın Karacabey ovasında salçalık domatesleri elinde kalan çiftçiler, Bursa-İzmir karayolunda sorunlarını dile getirmek için eyleme geçti.

Jandarma ve polisin engellemeye çalıştığı çiftçiler, "Çiftçiye uzanan eller kırıl-sın", "Hükümet istifa", "Çiftçi mahsulüne sahip çık" sloganlarıyla eylemlerine devam etti.

BALIKESİR'DE TEHDİT VE BASKIYA RAĞMEN EYLEM

Balıkesir'de çiftçiler, artan maliyetlere karşı traktörleriyle yolu kapatarak Bandırma Aksakal'dan Ankara'ya sembolik bir yürüyüş başlattı. Çiftçiler, Tarım ve Orman Bakanı İbrahim Yumaklı ile görüşene dek bu eylemi sürdüreceklerini kaydetti.

Kürt tarım işçilerinin de destek verdiği eyleme çiftçilerin katılımını jandarma engellemeye çalıştı. Çevre köylerden des-

teğin önüne geçmek amacıyla köy yolları traktör geçişine kapatıldı. Jandarma, eyleme katılan köylüleri traktörünü bağlamakla tehdit etti.

Öte yandan çiftçilere destek iddiasıyla eyleme katılan CHP Balıkesir Milletvekili Serkan Sarı, çiftçileri "daha fazla taşkınlık yapmayın, yolu daha fazla kapalı tutarak rahatsızlık vermeyin" diye suçladı.

Çiftçiler, CHP'li Sarı'ya "Biz yıllardır rahatsızız" sözleriyle tepki gösterdi.

Kaymakamlığın eylemi yasaklaması üzerine Ziraat Odası da eylemden çekildi. Çiftçiler, eylemlerine bir süre daha devam etti.

'KAYISI TABAN FİYATI BİR AN ÖNCE BELİRELSİN'

Malatya'da ise Toprak Mahsulleri Ofisi (TMO) mevkinde bir araya gelen çiftçiler, seslerini duyurmaya çalıştı. Söz alan Tüm Üretici Köylü Sendikası Genel Merkez yöneticisi Bayram Adil Aktaş, başta Malatya milletvekilleri olmak üzere tüm kurumları kayısıya sahip çıkmaya çağırdı, çiftçilerin emeğinin birkaç tüccarın insafına bırakılmamasını istedi.

Aktaş, "Geçtiğimiz yıl yaşadığımız deprem felaketi nedeniyle yaralarımız henüz sarılmamışken, acılarımız tazeyen bu yıl da Malatya'da kayısı fiyatları-

nın beklenenin altında kalması, üreticiler arasında çok büyük bir hayal kırıklığı yaratmıştır. Piyasa koşulları, artan üretim zorlukları, piyasada kayısı fiyatlarını manipüle etmeye çalışan 3-5 tane kendini bilmez tüccar ve tefeci zihniyetli kişilerin müdahaleleri kayısının fiyatını düşürmüştür ve çiftçilerin emeklerini olumsuz olarak etkilemiştir" dedi.

Yaptıkları ilk eylemle yetkililerin seslerini duymasını isteyen Aktaş, "Bu bir başlangıç, devam edecek, ta ki yetkililer sesimizi duyuncaya, çocuklarımız yatağa aç girmeyince kadar devam edeceğiz" şeklinde konuştu.

CarrefourSA işçileri işten atma saldırısına direniyor

İSTANBUL - CarrefourSA Esenyurt depoda taşeron firma DGR'de çalışan aralarında DGD-Sen işyeri temsilcilerinin de bulunduğu 6 işçi, 12 Ağustos

günü işten atıldı. Temmuz ayında arazam istedikleri için işten atılan işçiler, CarrefourSA depo önünde direniş başlattı.

Direniş alanında işçilere seslenen DGD-Sen Genel Başkanı Neslihan Acar, taşeron işçilerin kadrolu işçilerle aynı hakka sahip olmasına rağmen, haklarının gasp edildiğini söyledi. İşçilere birlik olmaları çağrısında bulunan Acar, atılan işçiler işe alınana ve zam talepleri karşılanana kadar direneceklerini vurguladı.

Direnişin ikinci gününde depo bah-

çesine polis yığınağı yapıldı. Polis, işyerinde örgütlü DGD-Sen'in yöneticileri ile işçilerin yan yana gelmesini engellemeye çalıştı.

DAYANIŞMA ZİYARETLERİ

Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) ve Sosyalist Kadın Meclisleri (SKM), KATAS-Sen, Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası, İşçi-Sen, DEV Tekstil, Emekçi Kadınlar Derneği ve DEM Parti Milletvekili Kezban Konukçu, direnişçi işçileri yalnız bırakmadı.

ESP ve SKM, "CarrefourSA işçisi yalnız değildir" sloganıyla direniş alanına yürüdü.

KATAŞ-Sen Genel Başkanı Şahin Başaraner, "Biz işçiyiz, biz çocuklarımıza onurlu bir gelecek bırakacağız. Ya siz? İşçiler birlikte güçlü" ifadelerini kullandı.

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası adına konuşan Burcu Çıra ise Sabancı Holding yıllardır vergi ödemezken, işçilerin evine ekmek götürülebilmek için köle gibi çalıştığını vurgulayarak, mücadeleden asla yılmayacaklarını söyledi.

CHP'li belediyelerde toplu işçi kıyımı

İZMİR - İzmir'de CHP'li belediyeler toplu işçi kıyımı gerçekleştiriyor.

Karşıyaka Belediyesi şirketi Kent AŞ bünyesinde çalışan '93 işçi, haziran ayı ücret alacakları için 30, 31 Temmuz ile 1 Ağustos günlerinde gerçekleştirdikleri iş bırakma eylemi gerekçe yapılarak işten atıldı.

İşten atılanlar, Karşıyaka Belediyesinin kafeterya ve restoranlarında çalışanların yanı sıra bando çalışanı gibi farklı alanlarda çalışan işçilerden oluşuyor. İşten atılanlar arasında, iş bırakma eylemi sırasında yıllık izin kullanan, eylemde olmayan işçiler de bulunuyor.

İşçilerin üyesi olduğu DİSK Genel İş İzmir 8 No'lu Şube yönetimi ilk gün iş bırakmaya destek vermiş ancak ikinci gün bu karardan vazgeçmişti. İşçilere mesaj atan sendika yönetimi belediye bürokratları ile yaptıkları görüşmeler üzerine işbaşı çağrısı yapmış, ancak bu çağrı işçiler tarafından kabul görmemişti. İşçiler, Genel-İş İzmir 8 No'lu Şube önünde bir araya gelerek sendika yöneticilerini de istifaya çağırıyordu.

Belediye önünde eyleme başlayan işçiler, "Burası bizim işyerimiz ve buradayız. Sizler bize neden işten çıkartıldığımızı açıklayana kadar buradan ayrılmayacağız" dedi. İşçilere, Kemalpaşa, Menemen ve

Çiğli belediyelerinde işten atılan işçiler de destek verdi.

'KRİZİ BİZ YARATMADIK BİZ TASARRUF ETMEYECEĞİZ'

İzmir'de CHP'li Kemalpaşa Belediyesinde de "tasarruf" gerekçesiyle 127 işçi işten atıldı. Belediye binası önünde direniş sürdüren işçiler, Belediye Başkanı Mehmet Türkmen'in tatilden döndüğü gün açıklama yaptı.

İşçilerin örgütlü olduğu Genel-İş İzmir 7 No'lu Şube Başkanı Özgür Genç, "Hem işten atılmaları işçileri mağdur edecek hem halkın hizmet hakkı elinden alınacak

hem de yeni vergi, harçlara gelen zamlarla halk bir kez daha soyulacak. Buna izin vermeyeceğiz. Krizi biz yaratmadık, tasarrufu da biz yapmayacağız" dedi.

Belediye Başkanı Türkmen'in tatile çıkarken, "Bir şey olmaz bir hafta bağırır çağırır giderler" dediğini aktaran Genç, işçileri açlıkla, işsizlikle baş başa bırakanlardan hukuken de siyaseten de hesap soracaklarını vurguladı.

KDP'nin hedef haline getirdiği Êzidîler Şengal'e dönüyor

HABER MERKEZİ - Güney Kürdistan ve Rojava'da Kürt halkına ihanet ederek faşist sömürgeci Türk devleti ile işbirliği yapan KDP, DAİŞ'in 2014 yılında Êzidîlere yönelik 74. fermanla katliama göz yumarken, bugün bir kez daha Êzidîleri hedef haline getirdi.

Geçtiğimiz hafta Irak Yüksek Yargı Konseyi tarafından Êzidî Özgürlük ve Demokrasi Partisi (PADÊ) kapatılırken, ardından Êzidîlere yönelik yeni bir katliam tehdidi yaşanmaya başlandı. KDP Şengal sorumlularından Kasım Şeşo'nun, "Muhammed ve dini var olduğu sürece Êzidîlere yönelik saldırılar devam edecek" sözlerinin ardından, Êzidîler bir kez daha katliam tehdidiyle karşı karşıya kaldı.

Êzidî ailelerin Duhoklu bazı imam-lar tarafından tehdit edildiği öğrenildi. Saldırı tehdidi altındaki yüzlerce Êzidî, Duhok'ta zorla tutuldukları KDP kamp-larından Şengal'e dönmeye başladı.

Şengal Demokratik Özerk Yönetimi gelişmelerin ardından yaptığı açıklama-da, Irak'ı tehditlere karşı acil önlem

almaya çağırdı. Kamplarda yaşayan Êzidîlerin büyük tehdit altında olduğunu belirten Özerk Yönetim, Pêşxabur Sınır Kapısının Êzidîler için açılması çağrısında da bulundu.

Elde edilen bilgilere göre, KDP'li yetkililer bir yandan Êzidîleri kampta kalma-

ya zorlarken, Pêşxabur Sınır Kapısından Rojava'ya kaçmaya çalışan ailelerin ise KDP güçlerince engellendiği kaydedildi.

'DOĞACAK YENİ KATLIAMIN SORUMLUSU KDP'DİR'

Güney Kürdistan'da KDP'nin baskısı

altında yaşayan 150 bin Êzidî'nin yeni bir katliam tehdidi altında bulunmasına ilişkin açıklama yapan Demokratik Toplum Kongresi (DTK), "Êzidîleri DAİŞ vahşilerinin eline bırakan KDP, bugün de Şengal'i statüsüz bırakmaya çalışıyor. DTK olarak, KDP'yi uyarıyor ve Êzidîleri kişisel çıkarlarının kurbanı yapmanıza izin vermeyeceğimizi söylüyoruz. Tüm Kürdistan halkımızı saldırılara karşı daha aktif olmaya çağırıyoruz" diye belirtti.

DEM Parti de Êzidî halkının, KDP'nin organize ettiği bir katliam tehdidiyle karşı karşıya bulunduğu dikkat çektiği açıklamasında şu ifadelerle yer verdi: "İŞİD'in katliamları sırasında Êzidî halkını kaderine terk eden ve savunmalarını engelleyen KDP, doğacak yeni bir katliamın baş sorumlusu olacaktır. KDP ve Kürdistan Bölgesel Yönetimini uyarıyoruz: Bu tehlikeli oyunu derhal durdurun."

TJA da Amed'de Dicle Fırat Kültür Merkezinde basın toplantısı düzenledi, KDP'ye Êzidîlere yönelik kirli oyundan vazgeçme, dünya halklarına da Êzidîlerle dayanışma çağrısı yaptı.

'Her koşulda topraklarımızı savunacağız'

HABER MERKEZİ - Şam rejimine bağlı aralarında Difa El Wetani'nin de bulunduğu çeteler, Dêrazor'a yönelik saldırı başlattı. Saldırılarda aralarında çocukların da bulunduğu 15 kişi katledildi. Dêrazor Kantonunun doğu kırsalındaki Basîra, Kîşkiye ve Ebû Hemam köylerine yönelik bombardımanda aynı aileden 2 kişi yaralandı, çok sayıda ev yıkıldı.

Halka yönelik saldırılara ilişkin açıklama yapan Demokratik Suriye Güçleri (QSD), Şam hükümet güçleri ve ona bağlı Difa Watanî çetelerinin 7 Ağustos günü Meyadîn, Bû Kemal ve Eşare bölgesindeki cephelerinden Dêrazor'un doğu bölgesindeki Zîban, Şihîl, Tiyane, Deric, Ebû Herdûb, Ebû Hemam, El Latwa ve Xiranîc

bölgelerini bombaladığını duyurdu.

Saldırıların, Şam rejiminin Genel İstihbarat Başkanı Husam Loqa'nın emriyle gerçekleştiğini belirten QSD, Dêrazor ve Hecîn Askeri Meclis güçleri ile saldırgan gruplar arasında yaşanan çatışmada, 45 çetenin öldürüldüğünü açıkladı.

SALDIRILARA KARŞI HALKLAR SOKAĞA ÇIKTI

Saldırlara karşı Dêrazor, Minbic, Ayn İsa, Hol, Til Bîrak, Tirbespîyê, Hesekê, Şehba, Tebqa ve Reqa kentlerinde yüzlerce kişi sokağa çıktı.

Halkın saldırıları gerçekleştirenlere karşı askeri güç-

leriyle omuz omuza olduğu belirtilen açıklamalarda "Bu saldırı, şehitlerimizin kanlarıyla kurtarılan toprakları koruma kararlılığımızı yok etmiyor. Kimsenin topraklarımızı kirletmesine izin vermeyeceğiz" denildi. Yapılan açıklamalarda, halkın QSD'nin yanında olduğu vurgulandı.

Siyonist İsrail katliamlarını sürdürüyor

HABER MERKEZİ - Siyonist işgalci İsrail, Filistin halkına yönelik katliam saldırılarını sürdürürken, aynı zamanda halkın öncülerine yönelik saldırganlığını da sürdürüyor. İşgal altındaki Batı Şeria'nın Nablus kentinde, FHKC liderleri Kamal Ebu Zarifa ve Zahir el-Shistari, siyonist işgal askerleri tarafından kaçırıldı. Öte yandan işgal askerleri, direniş savaşçısı Jibril Jibril'i teslim olmaya zorlamak için babası Gassan Jibril'i, son birkaç hafta içinde 7. kez Kalkil-ya'daki evinden kaçırdı. İşgal askerleriyle Filistinliler arasında çatışma çıktı.

İsrail, el-Daraj'da binlerce Filistinlinin sığındığı el-Tabin okulunu sabah namazı sırasında bombaladı. En az 100 Filistinli katledildi, onlarca kişi yaralandı. Katliamda yaşamını yitirenler, vücut bütünlüğü bo-

zuluğu için poşetlere konularak defnedildi. İsrail ordusu saldırıyı üstlenerek, okulun " Hamas karargahı" olarak kullanıldığını iddia etti. Bu arada soykırım saldırılarında katledilen Filistinlilerin sayısı 39 bin 790'a yükselirken, yaralıların sayısı 92 bini aştı.

FİLİSTİN HALKI BİR KEZ DAHA GÖÇE ZORLANIYOR

Siyonist İsrail devletinin saldırıları sonucunda defalarca yerinden edilen Filistin halkı, işgalci İsrail ordusunun tahliye emri doğrultusunda bir kez daha "güvenli bölge" olduğu iddia edilen Han Yunus'tan göç etmek zorunda bırakıldı. İsrail ordusu, Han Yunus'a bir kez daha kara saldırısı başlattı.

BM verilerine göre, yaklaşık 2,3 milyon Filistinlinin yaşadığı Gazze'de her 10 kişi-

den 9'u zorla yerinden edildi.

KASSAM TUGAYLARI TEL AVİV VE ÇEVRESİNİ HEDEF ALDI

Hamas'ın askeri kanadı İzzeddin el-Kassam Tugayları, İsrail ordusunun Gazze Şeridi'ndeki sivillere yönelik katliam saldırılarına karşılık olarak, Tel Aviv ve çevresini iki roketle hedef aldı.

FHKC: İŞGAL HAPİSHANELERİNDE İŞLENEN SUÇLAR CEVAPSİZ KALMAYACAK

Sde Teiman'da, siyonist İsrail askerlerinin Filistinli tutsaklara işkence görüntülerinin ortaya çıkmasının ardından açıklama yapan Filistin Halk Kurtuluş Cephesi

(FHKC) Şehitler, Tutsaklar ve Yaralılar Bürosu, işkencelerin katil çetesi olarak nitelendirildiği İsraili yetkililer tarafından yönetildiğini belirtti. Uluslararası kamuoyu ve Kızıl Haç'ın sessizliğine tepki gösterilen açıklamada, ABD'nin suç ortaklığına işaret edildi, "Bu suçlar direniş tarafından cevap-sız bırakılmayacaktır ve temel önceliğimiz tutsakların yaşadığı eziyeti bitirmek ve on-ları Nazi işgal hapishanelerinden özgürleş-tirmek olacaktır" denildi.

MLKP Hüseyin Demircioğlu Akademisi Komutanlığı'ndan Ferzad Can:

Devrimimizi büyük bedeller pahasına savunacağız-2

AYNUR EGE DİCLE [ETHA]

BEHDİNAN - MLKP Hüseyin Demircioğlu Akademisi Komutanlığı'ndan Ferzad Can ile faşist Türk devletinin işgal ve ilhak savaşına ilişkin yaptığımız röportajın ikinci bölümünde, Rojava Devrimine yönelen saldırıları, komünistlerin konumlanışını, devrimci hareketin ve emekçilerin nasıl konumlanması gerektiğini ele alacağız.

ABD ve NATO'nun sömürgeci faşist Türk devletinin Serêkanîye ve Girê Spî'yi işgal etmesine onay verdiğini, benzer bir durumun Efrîn'de Rusya cephesinde yaşandığını söyleyen Can, emperyalistler ve işgalci Türk devletinin amacının Rojava Devrimini boğmak olduğunu vurguladı.

MLKP'nin Türkiyeli olduğu kadar Kürdistanî bir parti olduğunu, Rojava, MSA, Türkiye ve Bakurê Kürdistan'da faşist sömürgecilğe ve işgalciliğe karşı sürdürülen direnişin/savaşın aktif parçası olduğunu vurgulayan Can, "Partimiz bu konuda bedel ödemekten geri durmamış, Rojava'da, MSA'da, Bakurê Kürdistan'da ve Türkiye'de şehitler vermiştir. Partimiz bu devrimci tutumundan dolayı sömürgeci faşist Türk devleti tarafından özel hedef haline getirilmiştir. Bundan sonraki süreçte de partimiz her türlü bedeli ödemeyi göze alarak direniş ve savaş mevzilerinde bulunmaya emperyalizme, sömürgecilğe ve faşizme karşı savaşmaya devam edecektir" dedi.

Kürt özgürlük gerillasının yenilgisinin Türkiye ve Ortadoğu devriminin yenilgisi anlamına geleceğini vurgulayan Can, devrimci parti ve örgütlere, Ortadoğu halklarına fedai devrimciliği ortaya koyma, faşizme karşı mücadelede sürecin ihtiyaçlarına göre konumlanma, dünya halklarına Kürt halkının özgürlük mücadelesiyle enternasyonel dayanışmayı büyütme çağrısında bulundu.

ROJAVA DEVRİMİ TEHLİKE ALTINDA

Türk sömürgecilği için ikinci temel hedef Rojava'dır. Rojava'ya dönük olası işgal savaşına için değerlendirme ve öngörüleriniz nedir?

Özellikle Rojava Devrimimizin büyük bir tehlike altında olduğunu belirtmemiz gerekiyor. Devrimimizin tasfiyesi sadece sömürgeci faşist Türk burjuva devletinin değil, bütün emperyalistlerin ve Kürdistan'ı sömürgeci boyunduruk altında tutmak isteyen gerici faşist devletlerin ortak paydasıdır. ABD ve NATO, zorunluluktan ve çıkarları gereği Rojava Devrimine 'göz yumarken' diğer yandan KDP'nin bir uzantısı olan ENKS üzerinden Rojava devriminin özünü boşaltmaya, Rojava'da

KDP uzantılarını etkin kılmaya, ABD ve NATO'nun politikalarına yedeklemeye çalışıyor. Emperyalist ABD ve NATO'nun sömürgeci faşist Türk devletinin işgal ve saldırılarına onay verdiğini unutmamak gerekir. ABD ve NATO başından beri, QSD ile kurdukları ilişkinin askeri alanda taktiksel ve geçici olduğunu zaten belirtmişlerdir. QSD de bu ilişkiyi bu şekilde tanımlamıştır. DAİŞ çetelerinin yenilgisinden sonra ABD'nin ve NATO'nun sömürgeci faşist Türk burjuva devletinin Serêkanîye ve Girê Spî'yi işgal etmesine onay vermiştir. Rojava Devriminin alt yapı ve üst yapısının imha edilmesine yönelik faşist Türk devletinin hava saldırılarına göz yummuştur. Bunlar devrimimizi bekleyen tehlikenin zaten ipuçlarını vermektedir. Bugün bu tehlike daha da büyümüştür. Sömürgeci faşist Türk devleti, Efrîn'den Hakurkê'ye uzanan ve 30-40 km derinliğindeki toprakları ele geçirmeyi ve bu toprakları kendi topraklarına dahil ederek buradaki varlığını kalıcılaştırmak istese de nihai hedefinin bununla sınırlı olmadığı bilinmektedir.

ORTADOĞU HALKLARI, KÜRT HALKININ MÜCADELESİNİN YANINDA YER ALMALI

Esas planı ise yeni-Osmanlı hayalleridir. Bu temelde hedefte yalnızca Kürt halkının olmadığını Ortadoğu halklarının da olduğunu özellikle belirtmek istiyoruz. Bu bakımdan Ortadoğu halkları nasıl ki İsrail siyonizmine karşı Filistin halkının haklı davasının yanında yer alıyorsa aynı şekilde Kürt halkının özgürlük mücadelesine de halkların eşitliği ve özgürlüğü temelinde yükselen Rojava Devrimine de sahip çıkmalıdır.

Sömürgeci faşist Türk devletinin Esad ile görüşme çabasının da tamamen Rojava Devriminin tasfiyesine yönelik olduğunu unutmamak gerekir. Sömürgeci faşist Türk devleti en zayıf dönemini yaşamak-

tedir. Bu nedenle PKK'yi tasfiye etmek ve Rojava Devrimimizi boğmak için her türlü yol ve yöntemi denemektedir. İç siyasetine de dış siyasetine de yön veren budur.

SÖMÜRGEÇİLERE VE İŞGALCİLERE GEÇİT YOK

Sömürgeci faşist Türk devletinin bu işgalci ve sömürgeci planını boşa düşürmek için Rojava halkları devrimini sahiplenmeli, örgütlenmeli ve devrim saflarında konumlanmalıdır. Rojava Devriminin yenilgisinin; Ortadoğu halklarının yenilgisi, işgalcilerin Ortadoğu'nun yeraltı ve yerüstü zenginliklerini talan etmesi, halkların kan ve gözyaşına boğulması anlamına geleceğini bir an dahi akıllarından çıkarmaması gerekir. Ezilen, sömürülen halkların kendilerinden başka dostları olmadığını görmesi gerekiyor. Siyonist İsrail'in Filistin halkına yönelik sürdürdüğü soykırım ve işgal saldırısının da buna bir kez daha tanıklık ettik.

DEVİRİMİZİ BÜYÜK BEDELLERLE YARATTIK BÜYÜK BEDELLER PAHASINA SAVUNACAĞIZ

Sömürgeci faşist Türk devletinin tıpkı Başûrê Kürdistan'da olduğu gibi Rojava'ya yönelik kapsamlı bir işgal saldırısının hazırlığı içerisinde olduğu biliniyor. Faşist şef Erdoğan bu niyetini de zaten gizlemiyor. Mevcut siyasi ve askeri güç dengelerinden dolayı şimdilik bunu bir tehdit unsuru olarak kullansa da geçmiş deneyleri de dikkate alarak her türlü saldırıyı boşa düşürecek biçimde hazırlıklı olmamız gerekiyor. Büyük bedeller ödeyerek yarattığımız Rojava Devrimimizin, Rojava ve Kuzey-Doğu Suriye halklarımızın geleceğinin buna bağlı olduğunu unutmamalıyız. "Sömürgeçilere ve işgalcilerle geçit yok", "Devrimimizi büyük bedellerle yarattık, büyük bedeller pahasına savunacağız" şiarlarını parola edinmemiz ve bu doğrultuda hazırlığımızı yapmamız ve işgalcilerle

gereken yanıtı vermemiz gerekir. "Her şey devrim için, her şey halkların eşitliği ve özgürlüğü için" diyerek halklarımız sömürgeçilere karşı kenetlenmelidir.

TÜRKİYELİ OLDUĞU KADAR KÜRDİSTANİ BİR PARTİYİZ

Partimizin Kürdistan'a dönük işgal ve ilhaka varan bu politikalara karşı tutumu nedir? Birleşik devrim kuvvetleri bu süreçte nasıl pozisyon almalı?

Partimiz, Türkiye ve Kürdistan birleşik devrimini ve Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını savunan bir partidir. Dünya komünist hareketinin; Türkiye ve Kürdistan bölüğüdür. Türkiyeli olduğu kadar Kürdistanî bir partidir. Asgari devrim programını antiemperyalist, antisömürgeci, antikapitalist, antifaşist, cins özgürlükçü bir devrim olarak belirlemiştir. Asgari devrim programını bu şekilde formüle etmiş partimizin, Kürdistan'ın sömürgeci faşist Türk devleti tarafından işgal ve ilhak edilmesine karşı sessiz kalmayacağını bilmesi gerekir.

Aynı durum, Rojava Devrimimizin kazanımlarının sömürgeci ve emperyalistler tarafından tasfiye edilmesine karşı da geçerlidir. Partimiz, antiemperyalist, antikapitalist, antisömürgeci, antifaşist ve cins özgürlüğünden yana olan tüm kuvvetleri bu işgal ve ilhak saldırısına karşı mücadele etmeye çağırıyor; sömürgeci faşist Türk devletinin ABD ve NATO desteğiyle MSA'da Kürt özgürlük hareketine karşı başlattığı imha ve tasfiye saldırısını boşa düşürmek için mücadeleyi yükseltmeye; Kürt özgürlük gerillasını sahiplenmeye, buldukları her alanda sömürgeci faşist Türk devletine darbe vurmaya, işgal ve imha saldırılarını teşhir etmeye, Rojava devriminin kazanımlarını sahiplenmeye çağırarak kalmamış, gerek Rojava gerek MSA gerekse de Türkiye ve Bakurê Kürdistan'da faşist sömürgecilğe ve işgalciliğe karşı sürdürülen direnişin, savaşın ve mücadelenin aktif bir parçası olmuştur. Partimiz bu konuda bedel ödemekten geri durmamış; Rojava'da, MSA'da, Bakurê Kürdistan'da ve Türkiye'de şehitler vermiştir. Partimiz bu devrimci tutumundan dolayı sömürgeci faşist Türk devleti tarafından özel hedef haline getirilmiştir. Bundan sonraki süreçte de partimiz her türlü bedeli ödemeyi göze alarak direniş ve savaş mevzilerinde bulunmaya emperyalizme, sömürgecilğe ve faşizme karşı savaşmaya devam edecektir.

İŞGAL VE İLHAK SAVAŞINA KARŞI DİRENİŞ BÜYÜTÜLMELİ

Sadece birleşik devrim kuvvetleri ba-

kımından değil, tutarlı her antiemperyalist, antisömürgeci, antikapitalist, antifaşist, kadın cinsinin özgürlüğü ve halkların eşitliğinden yana olduğunu söyleyen tüm parti ve örgütlerin ya da tek tek bireylerin işgal ve ilhak, gerillaya dönük imha saldırısına, Rojava Devriminin tasfiye edilmesine karşı sürdürülen direniş ve savaşın içinde konumlanmalı. Emperyalistlerin ve sömürgecilerin planlarını boşa çıkarmak için yapabilecekleri ne varsa mutlaka yapması gerekir.

GERİLLANIN YENİLGİSİ ORTADOĞU DEVRİMİNİN YENİLGİSİ OLACAKTIR

MSA'da gerillanın verdiği savaş antisömürgeci, antifaşist olduğu kadar antiemperyalist bir savaştır. Emperyalist ABD ve AB bu savaşta burjuva Türk devletinin tarafındadır. Onlar Türk devletinin savaşı kazanması için her türlü desteği sunmaktadır. Emperyalistler, Türk devletini emperyalizmin bir dayanağı olarak ayakta tutma çabasının yanı sıra, Kürt özgürlük gerillasının tasfiye edilmesiyle, Rojava Devriminin direnme gücünün zayıflayacağını böylece kendileri için çok daha elverişli hale getirilebileceğini hesap etmektedir. Benzer bir durum, Kürdistan'ın diğer parçalarını sömürgeci boyunduruk altında tutmak isteyen İran, Irak ve Suriye devletleri için de geçerlidir.

Kürt özgürlük gerillasının yenilgisinin aynı zamanda Türkiye ve Ortadoğu devrimimizin yenilgisi anlamına geleceğini asla unutmamak gerekir. Dolayısıyla, Rojava Devrimiyle ve Kürt özgürlük gerillasının MSA'da vermiş olduğu tarihi direnişle başta devrimci parti ve örgütler olmak üzere Ortadoğu halklarının doğru bir ilişkilene içerisine girmesi gerekiyor. Kendini buna uygun konumlandıramaz, hız ve temposunu buna göre örgütleyemez, fedai devrimciliği ortaya koyamaz ise devrim bakımından önemli bir fırsat kaçırılacaktır, süreç aleyhimize dönecektir. Kürdistan'da ve Türkiye'de bütün devrimci kuvvetlerin, faşizme karşı mücadelede sürecin ihtiyaçlarına göre konumlanması; tarihsel ve siyasal görev olduğu kadar devrimci parti ve örgütlerin varoluşunun da bir gereğidir.

DENEYİMLERE YASLANARAK MÜCADELE BÜYÜTÜLMELİ

Bu varoluşun taktik karşılığı elbette zenginlik barındırıyor. Türk sömürgeciliğinin geçmiş işgal ve ilhak denemelerinde de halklarımızın oldukça çeşitli, yaygın ve etkin eylemli duruşları olmuştur. Şeladize'den Rojava'ya, Türkiye kentlerinden Avrupa metropollerine çok zengin birleşik direniş örneklerimiz mevcuttur. Aydın, sanatçı ve toplumun sesi olmayı başaran vicdan sahibi tutarlı demokratlar, emekçi sol hareketimiz, çeşitli devrimci örgütler ve çevreler, PKK gerillasının tarihsel ve güncel bakımdan faşist şeflik rejimi kar-

şısında ve emperyalizme karşı en tutarlı ittifakımız olduğu bilinciyle eylemini kurmalıdır.

EYLEMLİ DURUŞA İHTİYAÇ VAR

Ekolojistlerden kadın özgürlük mücadelesi kuvvetlerine, işçi hareketi mücadelesinden gençlik mücadele dinamiklerine ve hayvan hakları savunucularına kadar işgal ve ilhak konusunda direniş odaklarını birleştirmenin, eylem gücünü yoğunlaştırmanın önemi kendini gösteriyor. Çeşitli protestolar, basın açıklamaları, fiili meşru eylemler, çeşitli devlet kurum ve kuruluşlarına dönük işgaller gibi sayısız barışçıl, yasal, yasadışı, fiili meşru her türlü eylem biçimini örgütlemelidir. Eğer devrimci öncüler ve emekçi sol hareketimiz faşist şeflik rejiminin yıkımı, en asgari düzeyde değişim gibi bir iddia ve konumlanma içinde olmaya devam edecekse en güçlü ittifak kuvvetimiz olan Kürt ulusal demokratik hareketinin ve PKK gerillasının başarısı için tüm varlığını ortaya koymalıdır. Her cepheden eylemli duruşa ihtiyacımız var, faşist şeflik rejiminin halklar nezdinde teşhiri ve durdurulması gerekiyor. Eğer gerçekten zafere ortak olmak gibi tarihsel bir sorumluluğu yerine getirmek istiyorsak, bu gerillanın, Kürt halkımızın direnişine ortak olmakla mümkündür.

Özellikle KBDH bileşeni örgütler, en başta da Komünist Kadın Örgütümüz (KKÖ) bulunduğu her alanda kadın özgürlük mücadelesinin tüm dinamik kuvvetlerini antifaşist, antisömürgeci temelde yan yana getirmeli ve direnişi, cins eşitlik ve özgürlük temelli talep ve eylem rengiyle güçlendirmelidir.

EMPERYALİSTLERİNİN DESTEĞİYLE İŞGAL SALDIRILARI YAŞANIYOR

İşgal saldırılarında başta ABD, Rusya olmak üzere emperyalist güçlerin rolü nedir?

Sorunuza başka bir soru ile yanıt vermek gerekir: Sömürgeci faşist Türk burjuva devleti, ABD'nin, NATO'nun ve Rusya'nın onayını ve desteğini almadan Başûr ve Rojava Kürdistanına yönelik bir işgal saldırısına gerillaya dönük bir tasfiye saldırısına kalkışabilir miydi? Bunun olmayacağını söylemek için kahin olmaya gerek yok. Ya da şu soruyu soralım: Rojava'da Kürt halkı, DAİŞ çetelerine karşı zorlu bir savaş yürütürken neden sömürgeci faşist Türk devleti, Sêrekaniyê'yi, Efrîn'i, Girê Spî'yi işgale kalkışmadı da DAİŞ, El Nusra, ÖSO ve diğer çeteci örgütlere her türlü desteği sunmakla yetindi ve DAİŞ çetelerinin yenilgisinden sonra işgal saldırısına geçti? Ve neden başta ABD olmak üzere NATO ve Rusya, bu aşamadan sonra Türk devletinin işgal ve saldırılarına gereken izni verdi? Her şey bu soruların cevabında.

Suriye iç savaşı başladığı andan itibaren sömürgeci faşist Türk devletinin

Rojava'yı işgal etme planı zaten vardı. NATO'dan gerekli onayı ve desteği alamadığından bu planı hayata geçiremedi. Daha çok eğitip-donatıp, beslediği DAİŞ, El Nusra, ÖSO ve diğer gerici, faşist çetelere dayanarak Rojava Devrimini boğmaya çalıştı.

Sömürgeci faşist Türk devletinin önceliğini Rojava Kürdistan'da ve Suriye'nin kuzeyinde Kürtlerin herhangi bir kazanım elde etmesinin önüne geçmek oluştururken; ABD ve NATO'nun önceliğini ise Suriye'de Rusya'nın ve İran'ın etkisini kırarak, ABD'nin Suriye'deki varlığını meşrulaştırmak ve DAİŞ çetesinin yenilgisini sağlamak oluşturuyordu. Bu bakımdan sömürgeci faşist Türk devletinin öncelikleri ile emperyalist ABD ve NATO'nun öncelikleri uyuşmuyordu.

DEVİRİM TOPRAKLARININ İŞGALİ EMPERYALİSTLERİN ONAYIYLA OLDU

Fakat sonraki süreçlerde sömürgeci faşist Türk devletinin artan baskısı, DAİŞ çetelerinin yenilgiye uğratılmış olması, Rusya ve İran'ın Suriye'nin tamamında etkin olmasının önüne geçilmiş olması, Rojava Devrimini istedikleri biçimde şekillendiremeyeceğinden ABD emperyalizmi ve NATO sömürgeci faşist Türk devletinin Sêrekaniyê ve Girê Spî'yi işgal etmesine onay vermişti.

Benzer bir durum ise Efrîn'de Rusya cephesinde yaşanmıştır. Rusya'da, ABD'nin etkisini kırmak, Suriye'deki BAAS rejimini ayakta tutmak ve Kürtlerin statü elde etmesini engellemek için sömürgeci faşist Türk devletinin Efrîn'i işgal etmesine göz yummuştur.

Benzer bir durum, sömürgeci faşist Türk devletinin Başûrê Kürdistan'a yönelik başlatmış olduğu işgal saldırısı ve Kürt özgürlük hareketine yönelik başlatılan tasfiye ve imha saldırısı bakımından da geçerlidir. Bu işgal, imha ve tasfiye saldırısı ABD ve NATO'nun desteğiyle gerçekleştirilmiştir. Yani ABD'ye, NATO'ya ve Rusya'ya rağmen gerçekleştirilen bir işgal ve tasfiye saldırısı söz konusu değildir. Serêkaniyê, Girê Spî ve Efrîn işgalleri ABD, NATO ve Rusya'nın onayıyla gerçekleşen işgallerdir. Ve sömürgeci faşist Türk devleti, ABD, NATO ve Rusya'nın katkılarıyla Başûrê Kürdistan'da askeri üstler kurmuş, gerillaya karşı topyekun imha saldırısına girişmiştir. Sömürgeci faşist Türk devletinin Şengal'e ve Maxmur'a yönelik hava saldırıları da ABD ve NATO'nun, Irak devletinin ve KDP'nin onayıyla gerçekleşmektedir. Bu anlamıyla diyebiliriz ki; başta ABD ve NATO olmak üzere, Rusya, Suriye, Irak ve İran bu işgal, imha ve tasfiye saldırısında etkin bir rol oynamaktadır.

Emperyalist ABD ve AB başta olmak üzere Kürdistan'ı sömürgeleştirilenler bu savaşta burjuva Türk devletinin tarafıdır.

Onlar, Türk devletinin savaşı kazanması için her türlü desteği sunmaktadır. Türk devletini emperyalizmin bir dayanağı olarak ayakta tutma çabasının yanı sıra, Kürt özgürlük hareketinin tasfiye edilmesiyle Rojava'da 'devrimin dışlarının söküleceğini' böylece kendileri için çok daha elverişli hale getirilebileceğini hesap etmektedirler.

TÜRK HALKI SÖMÜRGEÇİ SAVAŞA DUR DEMELİ

İşgal saldırılarına karşı Türkiye, Kürdistan ve dünya halklarından beklentiniz, çağrınız nedir?

Öncelikle Kürt halkına seslenmek istiyoruz: Bir kez daha Kürt halkının özgürlük mücadelesi, kazanımları sömürgeciler, emperyalistler ve işbirlikçi hainler tarafından kan ve gözyaşıyla yok edilmek istenmektedir. Tarihin bir kez daha bu şekilde tekerrür etmesine asla izin verilmemelidir. Dört parça Kürdistan'da yaşayan halkımızı, gerillanın özgür Kürdistan'ı yaratmak için sömürgeci faşist Türk devletine, emperyalistlere ve işbirlikçilerine karşı vermiş olduğu destansı direnişe omuz vermeye, savaşmaya, mücadeleyi büyütme, her türlü katkıyı sunmaya çağırıyoruz.

Türk halkına çağrımız: Ermeni, Süryani ve Kürt katliamlarını gerçekleştiren, Anadolu ve Mezopotamya topraklarını halklarımızın kanlarıyla sulayanlara bir kez daha izin vermemelidir. Tarihin bir kara lekenin daha sürülmesine asla izin vermemelidir. Türk emekçi halkının safı barbar Türk burjuva sınıfın safı değildir. Kürt halkının mücadelesine omuz vermelidir. Kürt halkının özgürlük mücadelesinin aynı zamanda Türkiye'nin demokrasi ve özgürlük mücadelesi olduğunu bilmelidir.

HALKLARIN GELECEĞİ EŞİTLİĞİ VE ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN İŞGALE DUR DEMELİ

Açlığın ve yoksulluğun temel nedenlerinden birinin, sömürgeci faşist Türk burjuva devletinin Kürt halkına karşı sürdürdüğü kirli savaş olduğunun bilincine varması ve bu kirli savaşa dur demesi gerekir. Türk halkı, geleceği için halkların eşitliği ve özgürlüğü için bu işgal ve imha saldırısına dur demelidir. Aksi durumda daha fazla bedel ödemek zorunda kalacaktır.

Türk sömürgeciliğine ve yayılmacılığına karşı Kürt özgürlük gerillasının mücadelesi, dünya genelinde emperyalizme, sömürgeciliğe ve faşizme karşı verilen mücadelenin ayrılmaz parçasıdır. Dünya halkları bunun bilincine varmalı, Kürt halkının özgürlük mücadelesiyle enternasyonal dayanışmayı büyütmelidir. Buldukları her ülkede sömürgeci faşist Türk devletinin katliamcı, soykırımcı yayılmacılığını durdurmak için yapabilecekleri ne varsa yapmalıdırlar.

Soykırımcı, işgalci, katil kim?

» KORAY CAN

Soykırımcı faşist işgalci İsrail devleti, Tahran'da düzenlediği saldırıyla yeni bir katliama daha imza attı. Filistin'in bağımsızlığı için mücadele yürüten politik islamcı Hamas örgütünün Siyasi Büro Başkanı İsmail Haniye'yi katletti.

Haniye'nin katledilmesinden sonra başta faşist şef Erdoğan ve eski MİT Başkanı, Dışişleri Bakanı Hakan Fidan olmak üzere, sömürgeci faşist Türk devletinin birçok yetkilisi, bir kez daha İsrail devletini "katliamcı", "soykırımcı", Netanyahu'yu "katil" olarak tanımladı. İsrail devleti ve Netanyahu'nun katliamlarından dolayı bir gün mutlaka hesap vereceğini yüksek perdeden bir kez daha dile getirdiler.

İsrail devletinin, işgalci, katliamcı ve soykırımcı bir devlet olduğu doğrudur. Her soykırımcı, katliamcı devlet gibi, İsrail devletinin de bir gün mutlaka yaptığı tüm katliamların hesabını vermek zorunda kalacağı da doğrudur. Fakat doğru olmayan bir şey var ki o da faşist şefin ve sömürgeci faşist Türk devletinin, Filistin halkının dostu olduğudur. Sömürgeci Türk devleti her ne kadar İsrail devletini kınayan açıklamalar yapsa da İsrail ile her türlü ekonomik ve diplomatik ilişkisini sürdürdüğünü biliyoruz. Bunu, kapitalizmin doğal bir yasası ve faşist şefin ikiyüzlü politikalarının bir parçası olarak değerlendirip geçebiliriz. Fakat üzerinden atlanmaması gereken bir şey var ki o da İsrail siyonist devletini soykırımcı ve işgalcilikle, çocuk ve kadın katili olarak ilan eden sömürgeci faşist Türk devletinin de soykırımcı, işgalci, çocuk ve kadın katili olduğudur.

İsrail devletinin, Filistin halkına yapmış olduğu soykırım saldırılarının, katliamlarının on mislini sömürgeci Türk devletinin, Kürtlere yaptığını bilmeyen yoktur. Bunu en iyi bilenlerden biri de siyonist İsrail devletidir. Bu nedenledir ki, faşist şef Erdoğan ve şürekası, siyonist İsrail devletini her defasında katliamcı, soykırımcı olmakla suçladığında faşist Netanyahu ve siyonist İsrail devleti, Erdoğan'a ve faşist Türk devletine; "Sen önce dön kendine bak" dediğine çok kez tanık olduk. Ayrıca Netanyahu'nun faşist şef Erdoğan'ı Hitler'e benzettiğini, sonunun Hitler gibi olacağını ifade ettiğini de hatırlatmış olalım.

Özellikle 90'lı yıllardan sonra sömürgeci Türk devletinin Kürt halkına ve PKK'ye karşı sürdürdüğü katliam ve tasfiye hareketinin etkin unsurlarından birinin de soykırımcı İsrail devleti olduğunu ayrıca belirtmiş olalım. Örneğin 1993-1995 yılları arasında Emniyet Genel Müdürlüğü, ardından İçişleri ve Adalet Bakanlığı görevinde bulunmuş, "faili meçhul" cinayetlerin, katliamların, uyuşturucu trafiğinin birinci dereceden sorumlusu olan Mehmet Ağar, İsrail ile karanlık ilişkinin mimarlarından biridir. ABD emperyalizmi

ve NATO'nun katkısıyla Türkiye-İsrail ilişkileri her bakımdan daha ileri bir noktaya taşındığı, her iki soykırımcı devletin Ortadoğu'da ABD emperyalizminin ve NATO'nun çıkarlarını korumak adına hareket ettiğini biliyoruz. Siyonist İsrail devleti, faşist Türk devletinin, PKK'ye ve Kürt halkına karşı sürdürmüş olduğu kirli savaşa her türlü siyasi ve askeri desteği vermiştir. Kürt halk önderi Abdullah Öcalan'ın uluslararası bir komployla faşist Türk devletine teslim edilmesinde de etkin bir rol oynamıştır. Yani dememiz odur ki; faşist ve soykırımcı Netanyahu durduk yere faşist şef Erdoğan'ı, Hitler'e benzetmiyor, "dönüp de kendine bak" demiyor. Her iki devlet de birbirlerinin ne yaptığını, ne yapmak istediğini iyi biliyor. Ayrıca faşist Türk devletinin soykırımcılığının sadece Kürtlerle sınırlı olmadığını, Anadolu ve Mezopotamya'da Ermenilerin, Süryanilerin, Rumların, Yahudilerin soykırım ve katliamlara maruz kaldığını siyonist İsrail devleti iyi biliyor. Budan dolayı soykırımcı İsrail devleti ve Netanyahu, faşist şefe ve Türk devletine ağzına geleni söylemekte bir sakınca görmüyor. Türk devleti ile İsrail devleti arasındaki ilişki halkımızın deyimiyile "tencere dibin kara, seninki benden kara" misali... Her iki devlet de soykırımcıdır, işgalcidir, katildir.

Peki durum buyken, faşist şef Erdoğan ve AKP-MHP iktidarı neden Filistin halkının dostu gibi görünmek istiyor? Faşist şef ve partisi Müslüman Kardeşler geleneğinden geliyor oluşlarından kaynaklı Hamas'ı (İslami Direniş Hareketi) her ne kadar sahiplense de esas nedenin bu olmadığını belirtmemiz gerekiyor. Bu, tamamen AKP-MHP faşist iktidarının ve faşist şef Erdoğan'ın Ortadoğu'da "Yeni Osmanlı" yayılma politikasıyla ilgili olduğunu biliyoruz. En az siyonist İsrail devleti kadar, faşist Türk devletinin de Ortadoğu'da yayılma, etkin olma amacı var. Sömürgeci faşist Türk devletinin ve faşist AKP-MHP iktidarının Filistin halkının direnişinden yana görünmesinin birinci ne-

denini bu oluştururken, diğer bir nedeni ise AKP'nin 30 Mart yerel seçiminde yaşadığı yenilgidir. AKP ve faşist şef Erdoğan, Filistin halkının haklı davasından yana görünerek yaşadığı erimeyi durdurmaya, toplumsal tabanını tekrardan kazanmaya; ırkçı, milliyetçi, politik islamcılığı körükleyerek faşist şeflik rejimini ayakta tutma isteğidir. 31 Mayıs 2010 tarihinde Gazze'ye insani yardım malzemesi taşıyan (İHH ve Özgür Gazze Hareketi gibi islamcı aktivistlerinin organize ettiği) 6 gemiye; Akdeniz'de uluslararası sularda İsrail devleti saldırmış ve bu saldırı sonrası 10 aktivist katledilmiş, 60 aktivist ise yaralanmıştı. Siyonist İsrail devletinin, saldırıda katledilenlerin ailelerine 20 milyon dolar ödedikten sonra (bu paranın ailelere ödenip ödenmediği de meçhul) İsrail-Türkiye ilişkileri hiçbir şey olmamış gibi devam etti. Hatta sömürgeci faşist Türk devleti ve faşist şef, bu olaydan sonra İsrail ile ticaret hacminin arttığını kamuoyuna duyurdu. İsrail'e taşınan her türlü malın Bilal Erdoğan'ın ve AKP'li tüccarların "gemicikleri" ile taşındığını da hatırlatmış olalım.

KATİL, İŞGALCI, SOYKIRIMCI İSRAİL=TÜRK DEVLETİ

Unutmayalım ki, siyonist İsrail devleti, Gazze'de Filistin halkına yönelik yeni bir soykırım saldırısına girişmeden kısa bir süre önce işgalci faşist Türk devleti, Rojava Kürdistanı'nda doğrudan sivilleri hedef alan bir katliama imza atmış, yeni bir işgal saldırısına girişmişti. Bugün ise Rojava ve Başûrê Kürdistanına yönelik daha kapsamlı bir hedefi olan işgal saldırısını sürdürüyor. Faşist şef Erdoğan, "bir gece ansızın gelebiliriz" diyerek, faşist Türk devletinin bu konudaki niyetini defaatle zaten beyan etti. İşgalci faşist Türk devletinin, başta ABD olmak üzere AB'den, Rusya'dan işgal izni koparmak, Irak, İran ve Suriye rejimlerinden destek almak için her türlü diplomatik ilişki geliştirmeye çalıştığını biliyoruz. İsrail'i işgalci, katliamcı ilan eden

katliamcı Türk devleti, yeni bir işgal ve katliam saldırısı için kapı kapı dolaşmakta, gizli kapaklı anlaşmalara imza atmaktadır. Tüm bunları hangi amaç doğrultusunda yapıyor; Kürt halkını soykırıma tabi tutmak, Ortadoğu'da yayılma planının önünde engel gördüğü PKK'yi, Kürt özgürlük hareketini kanlı katliam planıyla tasfiye etmek, Kürt halkının kazanımlarını yok etmek, işgal edebildiği kadar Kürdistan toprağını işgal ve ilhak etmek, Musul-Kerkük petrollerine erişmek istiyor. Ortadoğu'nun yeraltı zenginliklerinden pay kapmaya, mümkünse eskiden Osmanlı'nın hükmettiği toprakları tekrardan kontrolü altına alıp yönetmek istiyor. İşbirlikçi oligarşik Arap devletleri de İran devleti de İsrail devleti de bunun farkında. Bu nedenle birbirlerinin politikalarını boşa düşürecek hamleleri geliştirmeye çalışıyorlar.

Sömürgeci Türk devleti, başta Kürt, Ermeni, Rum, Süryani halklarımız olmak üzere diğer azınlık ve inanç topluluklarını katlederek, soykırımdan geçirerek, asimilasyona tabi tutarak, ret ve inkar ederek kendini var ediyor. Bu politikalarla kendisini ayakta tutmaya çalışan faşist Türk burjuva devletinin; siyonist İsrail devletinin, Filistin halkına yönelik gerçekleştirdiği katliam ve soykırıma, insanlık dışı uygulamalarına karşı esaslı bir tutum geliştirmesini beklemek iyi niyetli bir yaklaşım değildir. Barıştan, insani değerlerden, insan haklarından en son söz edecek devletler; sömürgeci, soykırımcı, işgalci, faşist Türk ve İsrail burjuva devletleridir.

GÜN, DEVRİM VE SOSYALİZM KAVGASINI BÜYÜTME GÜNÜDÜR

ABD elebaşlığındaki NATO'cu güçler, Türkiye ve İsrail devletleri aracılığıyla Ortadoğu'da ve ön Asya'da devrim ocaklarını söndürme hattında mevzilenmiş bulunuyorlar. Halklar dışında hiçbir güç bu duruma ABD ile çelişmesinin gerektirdiğinin ötesinde bir itirazda bulunmayacaktır. Bu türden itirazlar ise beş para etmez uluslararası burjuva kurumların diplomasi koridorlarında kaybolup gitmektedir.

Sömürgeci faşist Türk devletinin ve faşist İsrail siyonist devletinin işgal, katliam ve soykırım saldırıları bir kez daha ezilen ve sömürülen halkların kendilerinden ve ezilen halklardan başka gerçek dostları olmadığını göstermiştir. Bu gerçeklik ışığında dünyanın ezilen ve sömürülen halkları olmak üzere, antiemperyalist, antisömürgeci, antifaşist parti ve örgütler, Filistin ve Kürt halkının özgürlük mücadelesini sahiplenmeli ve bu mücadelenin başarısı için ellerinden ne geliyorsa ortaya koymalıdır. Gün; halkların kendi kaderini belirleme hakkına sahip çıkarak, katliamcılara, işgalcilere, sömürgecilere durdeme günüdür! Gün; devrim ve sosyalizm kavgasını büyütme günüdür!

Gelişmenin gerilimleri devrimci içeriklidir

» MUSTAFA ÖNER

Kararlar ışığında derlenip toparlanma, ideolojik hasarların onarımı, yeni alanlara açılma, yeni örgütlenme biçimleri, niteliği yükseltip nicelik güç biriktirme amaçlı atılan her adım, doğal olarak beraberinde yeni gerilimler ve sancıları da üretir. Gelişmenin sorunları ekseninde yaşanan bu devrimci gerilimler, sancılar olumluya işaret eder.

Politik karşılık bulmaya başlayan ideolojik arınma, silkelene, örgütsel toparlanma çalışmaları çerçevesinde atılan adımlar, ML komünistlere, yerel kolektiflere, öncüye yeni görevler, sorumluluklar yüklemektedir. İvmeye geçen işçi sınıfı ile diğer ezilen kesimlerin mücadelesi parçalı da olsa toplamda devrimci bir canlanma eğilimi olarak kendini göstermekte ve gelişmektedir. Parti kolektifleri ve özneleri atılan adımların, gelişmenin sancılarının yanı sıra gelişen kitle hareketine müdahale etmenin gerilimini yaşamaktadır.

Burada iç içe geçmiş ikili bir görev söz konusudur. Görevlerin ilkinin yerine getirilmesi aynı ölçüde ikincisiyle-kitle hareketinin gelişen eğilimiyle ilişkilenebilir. Bu ikili görev arasında birbirini etkileyen, geliştiren ilişki ne kadar bilince çıkarılırsa, atılan adımların ve katedilen gelişmenin önemi ve ivmesi daha iyi anlaşılır ve kavranır.

Devrimci kolektif yaşam pratiği bir gerçeği net şekilde göstermektedir: Söz, eylem, teori, pratik bütünlüğü sağlanmadan, pratikten yoksun kararlar, kavramlar, saptamalar, sözler devrimci içerik taşımaz. Geliştirici, değiştirici ve dönüştürücü güçleri de olmaz. Devrimci mücadele, partili yaşam pratiğimiz aynı zamanda olumluluğumuzdur. Teori gibi, kararları da belirlemeleri de pratik test eder, sınavdan geçirir. Varsa yanlışlar, hatalı, isabetsiz tespitler, eksikler onları da açığa çıkartır. Devrimci pratiğimiz gelişen gelişmeyen yanlarımızı da ayırıştırır, bizlere gösterir.

Tartışmalara, değerlendirmelere, analizlere konu olan sorunlar ekseninde yapılan saptamalar, alınan kararlar doğrultusunda atılan her ileri adım, katedilen yol, öncünün ve öznelerin gelişme trendini yakaladıklarını gösterir. Pratikte öngörü, saptama ve kararların karşılık bulması tüm cephelerde ve kesimsel çalışmalarda aynı eşit düzeyde olmayabilir. Bunda bir sorun yoktur. Birden çok faktörün de etkisiyle her alana kendi özgün koşulları çerçevesinde bakmak gerekir.

↳ Devrimci kolektif yaşam pratiği bir gerçeği net şekilde göstermektedir: Söz, eylem, teori, pratik bütünlüğü sağlanmadan, pratikten yoksun kararlar, kavramlar, saptamalar, sözler devrimci içerik taşımaz. Geliştirici, değiştirici ve dönüştürücü güçleri de olmaz.

Alınan devrimci sonuçları daha fazla artırmak için ise başka neler yapılabilir üzerine düşünülebilir. Gelişme olmayan konuların ise nedenleri irdelenir, sonuçlar çıkartılır.

Tam da bu noktada katedilen mesafeye, çabalara, girişimlere rağmen yol alınamamasının nedenlerini nesnel ve doğru okumak için gerçekçi saptamalar yapma becerisi devreye girer. Söz konusu farklılıklara ek olarak ideolojik hasarların oluştuğu, güç kaybının yaşandığı önceki dönemin çözilemeyen sorunları vardır. Bu da demek oluyor ki ML komünistler kaynağı farklı olan iki ayrı sorunla ve görevle karşı karşıyalar. Aynı anda ikili bir ideolojik mücadele yürütmek gibi sorumlulukları var.

Önceki dönemden sarkan sorunlarla silkinmenin ideolojik onarımların, atılan adımların ve gelişmenin sorunlarının sancuları benzer olsa da tamamı birebir aynı sorunlar değildir. İkisini birbirine karıştırmak, bir ve aynıymış gibi tekleştirmek yanlış olur. Çözümlerini zorlaştırır. İdeolojik mücadeleyi etkisizleştirir. İstenmese de sorunların çözümünü zorlaştıran, verimsiz, yıpratıcı, yanlış tartışmalara neden olabilir.

Çözüm üretmeyen, sorunların giderilmesine katkısı olmayan tekleştirme yönteminden kaçınmak gerekir. Ki önceki dönemden kalan sorunların da gelişmenin yeni sorunlarının da çözümleri kolaylaşsın. Soyutlama, somutlama yöntemi burada kritik bir işlev oynar. Her yoldaş, faaliyet yürüttüğü alan(lar)da, yaşamında ve kendi gelişimini yönetmede bu diyalektik yöntemin devrimci işlevini bizzat görüp yaşamaktadır.

ML komünistler, kararlar ışığında atılan adımlar sonucu katettikleri mesafeyi abartmayacakları gibi küçümseme, önemsizmiş gibi görme yanlışından kaçınmayı önemserler. Her iki yaklaşım da kendilerinin ve kolektifin gelişmesine katkı sunmaz. Aksine zarar verir. Özellikle de atılan adımlarla katedilen mesafeleri -ideolojik, politik, örgütsel alanlarda- küçümseme, bardağın hep boş kısmını görmeyi tarz haline getiren ruh hali, bakış açısı yanlıştır, tehlikelidir. Bu konularda olabildiğince, kendi ideolojik silkelenecekleri dahil kolektif bazda atılan ile-

ri her adımı, gelişmeyi doğru okuyup nesnel yorumlamayı esas alırlar. Olası eksik veya abartılı değerlendirmeler olduğunda amasız fakatsız özeleştiril değerlendirilmeden kaçınmazlar.

KARARLARI İÇSELLEŞTİRME İSRAR, İSTIKRARLI ÇALIŞMA

Tecrübeler, saptamalar, alınan kararlar çalışmalarda yol gösterir, ön açar, geniş çerçevede perspektif sunar. Kararlar alındıktan, yapılması gereken görevler bir kez saptandıktan sonra, gerisi, kadrolara, kendilerine etkin rol biçen partili özneler ve haliyle yerel örgütlere kalmıştır. Bunların pratikle buluşturulmasında ve yol alınmasında yegane sorumluluk, elini taşına altına koyan değişik düzeylerde görev üstlenmiş parti öznelerindedir. Stalin de bu konuya değinirken kadroların belirleyiciliğine dikkat çeker.

Çözüm bekleyen sorunlar, yerine getirilmesi gereken görevler, alınan yeni kararlar, belirlemeler, açıklamalar içerikleri yeterince kavranmadan, bilince çıkartılmadan üstünkörü göz atıp geçiştirmek yanlıştan öte soruludur. Dahası tehlikelidir. Peşinen 'ben bunları biliyorum, zaten yeni bir şey söylenmemiş' yaklaşımı anlama, öğrenme, eleştirel bakma yetisini köreltir. Zihinsel tembellik, kireçlenme üretir. Oysa bilinen, yaşanan gerçekler göstermektedir ki, her yeni değerlendirme, analiz, saptama, açıklama ve karar yeni bir ihtiyacın ürünü olduğundan içerikleri bir dizi yeni fikir, belirleme barındırır.

Genel bir birikim olabilir. Üzerinde durulan sorunlara ilişkin belli düzeyde bir bilgi, kavrayış da mümkündür. Ancak bunlar, 'ben nasıl olsa biliyorum' düşüncesini, tavrını doğru, haklı çıkartmaz. 'Bana yeni bir şey katmadı, zaten ben sorunları biliyorum' yaklaşım tarzı küçük burjuva aydın, bireyci, bilgiçlik taslama tarzıdır. Bu düşünüş tarzı kendilerine etkin rol biçen, profesyonel düşünen, amatör ruhta şekillenen partililerin harcı olamaz.

Bu vb. düşünüşle yaklaşım biçiminin yörüngesinden çıkamayan bir devrimci özne yeni dönemde atılan adımlarla yol alışı, gelişmeyi doğru, nesnel okumada, yorumlamada, değerlendirmelerde en hafif deyimle zor-

lanır. Bilinçli ya da bilinçsizce devrimci atılımları, ideolojik silkelenmeleri, arınmaları küçümser, 'değişen bir şey yok' yanlıştına savrulur. Arzu edilmese de düşünsel, ruhsal yorgunlukla, iddia zayıflamasıyla karşı karşıya kalınır.

Bu ve benzeri noktaya gelenlerin devrime, sosyalizme, kitlelere güvensizlikten ziyade öznenin kendine, kendi özgücüne güvensizlik gelişir. Bu istenmeyen noktaya gelmemek için kendimizde, kolektifte ve devrimci çalışmalarda katedilen mesafeleri; yol alınamayan, gelişmeyen yanları, marksist diyalektik materyalist yöntemle okuyup yorumlamak, gerçekçi değerlendirmeler yapmak yeterli olacaktır.

Partili yaşam, devrimci pratik silkeleyici, arındırıcı olduğu gibi, ayırıştırıcı bir işlevi görür.

Gelişen, yenilenen yanlarımızla yeniye ayak direyen değişmeyen alışkanlıklarımızı, özelliklerimizi açığa çıkarıp bizlere gösterir. Aynı zamanda pratik duruşumuz yeni duruma -derlenip toparlanma hamlesine- atılan yeni adımlara, kolektifin bütününe saran devrimci yönde gelişme rüzgarına, ideolojik ve örgütsel onarım, atılım çalışmalarına kimin ne kadar uyum sağlayıp sağlayamadığını, nerelerde zorlandığını gösterir. Bu bakımdan pratiğimiz kendimize tutulan aynadır.

Bir önceki dönemin olumlu olumsuz deneyimlerini de arkalayarak yeni dönemle ilgili alınan kararların, belirlenen görevlerin, pratikle, mücadeleyle buluşturulmaya ve sonuçlarının da alınmaya başlandığı zamandayız. Daha fazla sonuç(lar) elde etmek amacıyla seferberlikvari bir koşuşturma, devrimci telaş yaşanmakta. Derlenip toparlanarak yeni alanlara açılma, örgütlü faaliyeti yaygınlaştırma, ideolojik donanım ve sağlamlığı daha fazla artırma gerilimlerimiz yol aldıkça artacaktır.

Bu süreçte kararlar, saptamalar ışığında yeni atılım döneminin ruhuna, ihtiyaçlarına göre konumlanma perspektifine uygun olarak davranmak görevlerin başında gelir. Bu konuda da kat edilen mesafenin sonuçları umut vericidir. Kapitalist, faşist kuşatmalar altında, alınan kararları, saptamaları içselleştirmek, daha fazla ısrar etmek, daha çok çalışmak ve istikrarlı faaliyet, yaşanan umudu büyütürük çoğaltacaktır. İdeolojik arınmalarla kolektif ortam, saflar yürünerek sağlamlacağı gibi, katedilen mesafenin, gelişmenin gerilimlerini, sancılarını her defasında giderecek çözümler üretmek, bugün ve gelecek de kazanılacaktır.

Batı Papua bağımsızlık hareketi militanı Yeimo:

Düşmanımız egemen sınıf

IVANA BENARİO [ETHA]

Batı Papua, kendi kaderini tayin hakkı için mücadele yürütüyor. Endonezya'dan ayrılmak isteyen Batı Papua'nın kurtuluşu için savaşan Victor Yeimo ile konuştuk. Endonezyalıların kendilerini "Afrika'dan gelen siyah maymunlar" olarak gördüğünü belirten Yeimo, ırkçılık, kapitalizm ve emperyalizmin ortak düşman olduğunu vurguladı.

Victor Yeimo'nun ETHA'nın sorularına verdiği yanıtlar şöyle:

DUYULMAYAN İNSANLARIN SESİ OLMALIYIZ

Batı Papua'nın kurtuluşu için yürüttüğün siyasi çalışmalar nedeniyle son yıllarını hapis-hanede geçirdin. 2019 halk ayaklanmasının lideri olarak biliniyorsun. Kendini tanıtabilir misin?

Benim adım Victor Yeimo. Ben, Batı Papua bağımsızlık hareketi aktivistiyim. Halk lideri terimini sevmiyorum, militan ya da aktivist, yoldaş veya özgürlük savaşçısı terimlerini tercih ederim. Acılar içinde doğdum, acılar içinde yaşıyorum, ezilen topraklarda doğdum ve hala ezilen topraklarda yaşıyorum. Batı Papua bir yükümlülüğe dönüşüyor. Halkım için mücadele etmeyi kendim tercih ettim. Özel siyasi eğitime ihtiyacımız yok. Bazen deneyimlerinizden öğrenebilirsiniz. Beni en çok etkileyen şey, babamın ormanlardaki insanlara yardım etmesiydi. Bir gün ordu babamı aramak için evimizi bastığında gözümüzün önünde teyzeme tecavüz etti. Buna sessiz kalamayız. İlerlememiz gerekiyor. Batı Papualılar gibi sesi duyulmayan insanların sesi olmalıyız.

BATI PAPUA'DA YERLEŞİMCİ SÖMÜRGEÇİLİK VAR

Batı Papua'da geleneksel bir halk yaşıyor. Endonezyalı sömürgeçiler ve kapita-

listler bizi kapitalist bir yaşama zorladı. Batı Papua'da örgütlenecek bir üretici sınıf yok. Tüm sektörlerde azınlık durumundayız. Nüfus olarak Batı Papualılar, Batı Papua'nın gerçekten yüzde 50'sinin altında. Endonezya sömürgeçiliğinin yerleşimcileri bugün Batı Papua'da bizden daha fazla. Biz buna yerleşimci sömürgeçiliği diyoruz. Siyonistlere benzer bir şekilde militan ırkçı yerleşimci çetelerle adaya geliyor, nüfus ve göç programları ile işgal ediyor ve alanlarını genişletiyorlar. İnsanlarını göç ettiriyorlar, benim topraklarıma geliyor ve işgal ediyorlar.

Aynı renge ya da ırka sahibiz. Endonezyalılar da Malay'dır. Irk üzerinden ayrımcılık olsa bile ırk yüzünden savaşmıyoruz. Sırf mücadele ettiğim için hapse girdim. En çok aranan kişi oldum. Aynı adada bulunan ve aynı halkları paylaşan ancak sömürgeçilik tarafından bölünmüş olan Yeni Gine'ye bir yıllığına gittim. Sonra beni tutuklayacaklarını bildiğim halde geri dönmeye karar verdim. Üç kez tutuklandım. 2009'da iki, 2013'te bir buçuk, şimdi de bir yıl olmak üzere 4,5 yıl cezaevinde kaldım. Hepsinde de isyancılık ve insanları sokağa çağıracağım için "gösteri yapmaya kışkırtma" suçlamalarıyla tutuklandım.

HALKLARIN TALEBİ İRKÇİLİĞİN SONA ERMESİ

Tutuklanmana gerekçe yapılan 2019 ayaklanmasında ne oldu?

Ağustos 2019'da geniş çaplı ırkçılık karşıtı hareket gelişti. Buna; yüksek baskı, binlerce askerin bölgeye gönderilmesi, internet erişiminin engellenmesi, aktivistlerin kriminalize edilmesi eşlik etti. Batı Papualılar ayrılıkçı ve yıkıcı insanlar ilan edildi. 2019'daki mücadelemiz ABD'deki Black Lives Matter hareketinden ilham aldı. Halkların ayaklanmasının talepleri ırkçılığın sona ermesiydi.

Bize "maymun" diyorlar. "Bize hayvan diye bağıyorsunuz" dedik. Bizi hayvan gibi görüyorsanız, özgür bırakın.

İrkçilik, dünyanın ortak düşmanıdır. Çünkü uzun zamandır ırkçılık çok sistemattir. Endonezyalılar tarafından üretilen algı ve zihniyete yerleştirildi. Bizi eğitmeleri, yönlendirmeleri gereken insanlar olarak düşük görüyorlar. Biz hayvan değil insanız. Bir tarihimiz, toprağımız, ulusumuz var. Ulusal varlığımız var. Bu bizim kültürümüz, kimliğimizdir; biyolojik değil. Baskı altındayız. Özgür olmak istiyoruz. Bizim düşmanımız egemen sınıftır.

AFRİKA'DAN GELEN SİYAH MAYMUNLAR İLAN EDİLDİK

Batı Papua sömürgeçilik tarihi nedir?

Batı Papualılar, 1940'lardan bu yana bağımsızlıkları için mücadele ediyor. Önce Hollandalılar vardı, sonra Endonezya. Hollandalılar kendilerini birinci, Endonezyalıları ikinci ve bizi üçüncü sınıf insan olarak damgaladı. Endonezya 1945'te bağımsızlığını ilan ettiğinde de bu ayrım devam etti. Afrika'dan gelen "siyah maymun"lar, tembel, aptal ve ilkel olarak ilan edildik. Batı Papua, 1963 yılında Endonezya Cumhuriyeti tarafından ilhak edildi. Askeri arazi gasbı ve büyük madencilik projeleri çok yaygın.

EKOSOYKIRIM VE ETNOSOYKIRIM VAR

Batı Papua'nın yerli Melanez halkı baskı ve sömürü altında yaşıyor. Militarizasyon, doğal kaynak sömürsüyle birlikte bir soykırım, ekososoykırım ve etnosoykırım var. Batı Papua'daki çatışma, Batı Papualılar için bir dekolonizasyon süreci olmadan durdurulamaz. Batı Papualılar, davalarının dekolonizasyonun bitmemiş bir işi olduğuna ve BM'nin sorunu çözmek için mü-

dahale etmesi gerektiğine inanıyor.

Çok fazla baskı, işkence, bazen de yargısız infaz var. Kapitalizmin ve emperyalizmin ortak düşman olduğunu biliyoruz. Marksizm, leninizm anayasa tarafından yasaklandı. ABD, Suharto rejimi altında bu ideolojiyi yıktı. 1998'deki reform sürecinden sonra demokratikleşme için alan açmak zorunda kaldı. Suharto başkanlıktan istifa etti, yavaş yavaş bir açılım süreci oldu. Ancak Endonezya'nın ırkçı örgütleri devam etti. Ama açılım sürecinden sonra yaygın bir propaganda faaliyeti başladı. Sol siyasi eğitim örgütlendi. Bu süreçte sömürge olan Doğu Timor özgürleşti, sonra Batı Papua ile sömürgeçiliğe devam ettiler. Doğu Timor ve bizim sömürgeleştirme tarihimiz neredeyse aynı. Aramızdaki fark, Doğu Timor'un sömürge olarak listelenmesiydi. Portekizliler BM'de onları listeleyerek yardım etti. Ancak eski sömürücüler olan Hollanda, statümüzü BM'deki sömürgeleştirme komitesinde listeledi, kendi sömürgeçiliklerini inkar etti. Yönetimi Endonezya'ya devretti. Bir koloniden diğerine geçişle sömürgeçilik aktarıldı.

HASTANEDE DOĞUM YAPAN ANNELERİN ÇOĞU KISIRLAŞTIRILYOR

Endonezya sömürgesi altında büyük bir şiddet var. Biz buna sessiz soykırım diyoruz. 1960 yıllarında ordu tarafından büyük operasyonlar yapıldı. Toprakları ele geçirmek istediler. 500 binden fazla insan öldürüldü. Bunlar raporlandırıldı. Soykırım sadece doğrudan şiddetle değil, sistematik olarak Batı Papua'da devam ediyor. Çok fazla insan sırf Endonezya politikası tarafından sağlık hizmeti verilmediği için ölüyor. İnsanlar, yiyeceklerden, kimyasallardan, silahlardan ölüyor. İki yerde Endonezya tarafından yayılan ağır kimyasallarla toprağın zehirlendiğine dair

kanıtlar bulduk. Sadece bu da değil, Anayasa Batı Papualı ailelere az çocukla yetinmelerini söylüyor. Hastanede doğum yapan annelerin çoğu kısırlaştırılıyor. Bu nedenle doğum için hastaneye gitmiyorlar. Birçok insan hastaneye iyileşmek için değil, ölmek için gidiyor.

BATI PAPUA SOYKIRIMI AĞIR ÇEKİM BİR SOYKIRIMDIR

Buradaki soykırımın tanımı Filistin gibi doğrudan fiziksel değil. Yavaş ama sistematik olarak her sektörde gerçekleşiyor. Batı Papua soykırımı ağır çekim bir soykırımdır. Bunu rakamlarla kanıtlayabiliriz. Papua Yeni Gine ile karşılaştırırsanız, nüfus sayısı son on yıllarda katlanarak artarken, Batı Papua'da hep aynı kaldı.

ENDONEZYALI YOLDAŞLARLA İŞBİRLİĞİ YAPMAYA BAŞLADIK

Batı Papua bağımsızlık hareketi ideolojik ve siyasi olarak nasıl gelişti?

Sosyalizm görüşleri hareketin içinde var ama yaygın değil. Örgütsel olarak kendini hala ulusal iradesiyle tanımlıyor. 1998 açılım sürecinden sonra Endonezyalı yoldaşlarla işbirliği yapmaya başladık. Batı Papua'da marksizmin leninizmin etkisiyle yeni bir bilinç inşa ettik. Genelde Batı Papualı öğrenciler Endonezya'ya gidip siyasi çevrelerle temas kurup sosyalizmden etkilendikten sonra bu fikirlerle ülkelerine dönüyor. Onlar da benim gibi Endonezya'da eğitim aldı.

ENDONEZYA ORDUSU ABD TARAFINDAN DESTEKLENİYOR

Kapitalizm ve emperyalizmle mücadele etmek için birlikte platformlar oluşturduk. Hareketin üç kanadı var. Bir siyasi parti var. Biri 1960'ta, diğeri de bu kuşakta Batı Papua Ulusal Komitesi (KNPB) 2008 yılında kuruldu. Batı Papua genelinde 32 örgüt şubemiz var. Kitle hareketi örgütümüz, marksist leninist platformlara sahip halk örgütümüz var.

Biz kitle temelli bir hareketiz. İçeride ve dışarıda birçok örgütümüz var.

Ulusal kurtuluş ordumuz var, adı Batı Papua Ulusal Kurtuluş Ordusu (TPNPB). Bu, bizim askeri silahlı örgütlenmemizin tek kanadıdır. Toplamda üç silahlı örgüt var ama diğerlerinin Batı Papua'da bir faaliyeti yok. Her örgütün silahlı mücadele kanadı var ama Batı Papua'da sadece bir tane faaliyet yürütüyor. Ve 2018'de silahlı çatışma daha da ciddileşti.

Stratejik olarak güçsüzüz çünkü Endonezya ordusu ABD tarafından destekleniyor. Daha fazla güce, askeri eğitime, politikaya sahipler. Hegemonik olarak halkların görüşlerini, halkların bilincini etkiliyorlar. Üstyapının gücü dediğimiz şey Endonezya'nın hakimiyetinde. Bölgemiz tecrit altındadır. İzole edilmiş. Kimse bölgeyi bilmiyor. Ama internet aracılığıyla kendimizi tanıtıyoruz. Kendi propaganda medyamız var. Siyasi örgütlenmede Endonezyalılar ve Batı Papualılarla birlikte Endonezya'da 2000 yı-

ma stratejileri var. Sonra Endonezya onları suçlu olarak etiketliyor. Ama bunlar bizim özgürlük figürlerimiz. Endonezya onlara ayrılıkçı diyor. Endonezyalı arkadaşlarımızın bazıları şiddet içeren mücadeleye inanmadıklarını söylüyor. Fakat sadece barışçıl yollarla sürdürülen bir mücadeleyle Endonezya bizi silahla tutuklayacak. Siyasi taleplerimiz kumun üzerindeki su gibi akacak. Bu yüzden Endonezya'ya karşı silahlı mücadele en iyi yol olarak tercih edildi. Tek yol bu. Silahlı mücadeleyi kaybetmek istemiyoruz.

PARA DEĞİL BAĞIMSIZLIĞIMIZI İSTİYORUZ

Yeni Zelanda pilotu Phillip Mehrtens'in rehin alınması dünya kamuoyunun dikkatini Batı Papua davasına çekti. Bize eylemin devamı hakkında bilgi verebilir misin?

Ben süreci koordine ediyorum. Pilotu serbest bırakmak için Yeni Zelanda ile koordinasyon içinde olmamız gerekiyor. Bizimle iletişim halinde olan bir ekip kurdular.

ında kurduğumuz üniversite öğrencileri hareketimiz var.

SİLAHLI MÜCADELE KURTULUŞ İÇİN YEGANE YOLDUR

Batı Papua'daki silahlı mücadele hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Silahlı mücadele, Batı Papua'da kurtuluş için yegane yoldur. Propaganda ve ajitasyonu en üst düzeye çıkarmazsak yenilmiş oluruz. Propagandayı nasıl yayınladığımız önemlidir. Savaş savaştır ama önemli olan savaş medya propagandasıdır. Medya propagandası sayesinde dayanışmayı kazanabilirsiniz. Batı Papua halkı silahlı mücadeleyi destekliyor. Ancak çok zayıf koşullar altında gelişiyor.

Batı Papua'nın geleneksel ordusu gerçekten basit silahlara sahip, bazıları ok ve yay kullanıyor. Bunu sadece savunmak için kullanıyor. Topraklarını, ormanlarını, köylerini Endonezya'dan korumak için bir savun-

Biz de ormandaki savaşçılarımızla iletişim kuruyoruz. Sorun, Endonezya'nın saldırıları nedeniyle oluşan güvenlik eksikliğidir. Ne zaman pilotun bulunduğu yer hakkında bilgi verilse Endonezya o bölgeyi bombalıyor. Pilot gerilla tarafından başarılı bir şekilde korunuyor. İlk önce Yeni Zelanda hükümeti Endonezya ile işbirliği yapmaya çalıştı ama sonra iyi niyetli olmadıklarını gördü. Bizimle çalışmayı tercih ettiler.

Şu an dağlık bölgede, ormandalar. Pilotu oradan çıkarmak çok zor. Endonezya sadece havadan saldırabiliyor. Pilotu serbest bırakmak için ailesinden 5 milyon dolar istediler. Aileyle ve yerdeki komutanlarımızla görüştüler, pilotun ailesinin fidesini paylaşmayı önerdiler. Ancak Batı Papualı savaşçılar "Hayır, biz suç örgütü değiliz; biz kendi kaderimizi tayin etmek istiyoruz, para istemiyoruz" dedi. Bazen Endonezya ordusu helikopterlerle para getirip pazarlık yapmaya çalışıyor. Biz bağımsızlığımızı istiyoruz,

paraya değil, özgürlüğe ihtiyacımız var. Endonezya'nın genel siyasi eliti böyle hareket ediyor. Bu meseleyi kar etmek için kullanıyorlar. İşte böyle bir demokrasileri var.

ANA TALEBİMİZ KADERİMİZİ TAYİN HAKKIMIZI KAZANMAK

Batı Papua için ana talepleriniz ve programınız nedir?

Ana talebimiz, kendi kaderimizi tayin hakkımızdır. BM ve Endonezya, BM dekolonizasyon komitesine geri dönmeli. Böylece biz kendi kaderimizi tayin hakkımızı kullanabilelim. Bize göre self determinasyon özerklik ya da özel statüler değildir. Bugün self determinasyon tanımını tartışıyoruz. Bana self determinasyonun emperyalizme karşı Endonezya ile birleşmeniz gerektiği anlamına geldiğini söyleyenler oldu. Afrika'da yaşananlardan bahsedildi. Yoksa emperyalizm bizi bölmek için vekalet edermiş. Fakat bizim farklı bir tarihimiz var.

BATI PAPUA'NIN EMPERYALİZME ENTEGRE EDİLMESİ KAYGISI VAR

Siyasi soykırma uğrayan tarihi Endonezya Komünist Partisi'nin takipçisi bugünkü Endonezya Komünist Partisi ile ilişkileriniz var. Batı Papua'nın kurtuluşuna karşı tutumlarınız nasıl?

İki tanım var. Bazıları Endonezya içinde ayrılma olmadan kendi kaderini tayin ve ulusal kurtuluşu destekliyor, bazıları ise emperyalizmle savaşmak için ayrılmanın gerekli olduğunu söylüyor. Bazı durumlarda Lenin'in söz ettiği self determinasyon tanımı hakkında farklı bir anlayışa sahibiz. Biz Endonezya'dan ayrılmaya, bağımsızlığa inanıyoruz. Batı Papua'nın emperyalizme entegre edilmesi kaygısı var. Bu, Endonezya'daki aktivistler arasındaki bir tartışmadır. Ancak birçoğu Endonezya'dan özgürleşmenin en iyi çözüm olduğuna inanıyor.

KOLONİLEŞMEDEN ÖNCE BİR BÜTÜNDÜK

Papua Yeni Gine ile birlik hakkında ne düşünüyorsunuz?

Farklı bir mücadele tarihi var. Farklı mücadelelerin kendi yaşam kültürleri gelişti. Aynı kültüre sahibiz ama yollarımız farklılaştı. Farklı görüşler demiyorum ama tarihsel olarak ilişkiler farklılaştı. Bizi destekliyorlar, çünkü aynı toprak, kültür ve ırktan insanlarız. Kolonileşmeden önce biz bir bütünlük ve adada birçok kabile vardı. Bizimle ortak duyguları var. Ama benim için onlar artık farklı bir ulustur. 1940 yılından sonraki gelişmelerde iki farklı ulus haline geldik. Batı Papua'da 414'ten fazla dil tespit edildi. 300'den fazla kabile. Farklı dillerde alt kabileler var. Endonezya ve tüm bölgede ortak dilimiz var, Malay dili. Bu dil Malezya, Endonezya, Singapur gibi ülkelerde kullanılıyor. Ticaret tarihinden dolayı ticaret borsası ile ortak dil bu bölgede yayıldı.

Varyos Gazete Dergi adına Yazı İşleri Müdürü:
Tülin Gür
Yönetim Yeri: Aksaray Mah. Müezzın Sok. İlhan Apt. No: 12/1 D:7 Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 529 15 94 Faks: (0212) 529 06 75
e-mail: gazeteatilim@gmail.com
Yayın Türü: Yaygın Süreli

Almanya/Frankfurt:
avrupaatilim@hotmail.com
İngiltere: Ali Akgül
atilimuk@hotmail.com
Tel: 00447956078533
İsviçre: S. Göl,
isvicre_atilim@hotmail.com

Fransa:
fransaatilim@hotmail.com
Posta Çeki Hesap No:
Varyos Gazete Dergi 17629956
Türkiye Abonelik:
100 TL (1 yıl)

Basıldığı Yer: Kuzey Veb Ofset San.
Tic. Ltd. Şti.
Adres: Tayakadın Köyü Yassıören Cad.
No: 75/1 Arnavutköy/İstanbul
Tel: (0212) 682 61 62

AKP yaparsa katliam yapar!

AKP-MHP faşizmi tarafından sokakta yaşayan hayvanların katledilmesini öngören yasa yürürlüğe girince art arda katliam haberleri gelmeye başladı. Niğde, Altındağ, Uzunköprü sadece bilinenler. Hayvan hakları savunucuları, katliamdan başka bir şey bilmeyen AKP faşizmini sokakta durdurmakta kararlı.

HABER MERKEZİ - Tüm tepkilere rağmen yürürlüğe giren sokakta yaşayan hayvanlarına dönük katliam yasasına ilişkin tartışmalar sürerken, art arda hayvan katliamı haberleri gelmeye başladı.

Niğde Belediyesinin geçici hayvan bakımındaki köpekleri enjeksiyon yöntemiyle katlederek toplu mezarlara gömüldüğü ortaya çıktı. Görüntülerde, köpekler uyutulardan sonra hayvan mezarlığına koli içinde getirildi. Avukatlar ve gönüllülerin videolarla kayıt altına aldığı mezarlıkta, üzerine kireç dökülen toplu mezarların çevresine bırakılan içi boş kanlı koliler de dikkat çekti. Gömülen bazı köpeklerin kuyrukları toplu mezarlardan görüldü.

DEM Parti Milletvekili Çiçek Otlu, katliamı Meclis gündemine taşıyarak, Tarım ve Orman Bakanı İbrahim Yumaklı'nın yanıtlaması istemiyle soru önergesi verdi.

Ankara Altındağ'da ise onlarca köpek katledildi. İhbar üzerine Altındağ barınağına giden hayvan hakkı savunucuları ve avukatlar, barınağın arkasında poşetler içinde onlarca ölü köpek buldu. Bölgeye giden ve ilk incelemede bulunan gönüllü uzmanlar, yaraların ölümlerin üstünden çok geçmediğini gösterdiğini, hayvanlarda işkence izleri olduğunu ifade etti. Açık alana bırakılan cesetlerin halk sağlığını tehdit ettiği de vurgulandı.

Yaşam İçin Yasa İnişiyatifi, Ankara Pursaklar barınağında hayvanlara yönelik işkenceyi aktardı. Yıllardır sokaklardan işkenceyle toplanan köpeklerin Pursaklar'a

götürüldüğüne dikkat çeken hayvan hakları savunucuları, şu an barınakta en fazla 50 köpek olduğunu, diğer köpeklerin nerede olduğunu bilmediklerini söyledi.

Bir katliam haberi de Edirne'den geldi. Edirne'nin Uzunköprü ilçesi çöplüğüne çuvalar içinde atılan yaklaşık 10-15 köpek, cep telefonu kamerasıyla görüntüldü. Öldürülerek çuval içine konulan köpekler, sosyal medyada tepkiye neden oldu. Uzunköprü Belediyesi katliamla ilgili savcılığa suç duyurusunda bulundu.

'SİZ ÖLDÜRMEK İSTERKEN BİZ YAŞATACAĞIZ'

Katliam haberlerinin duyulması üzerine Yaşatacağız Platformu'nun 9 Ağustos'ta yaptığı çağrıyla çok sayıda kişi AKP İstanbul İl Binası önüne gitti. Polisin engellemesi üzerine il binası karşısındaki Nuri Killigil Parkında açıklama yapıldı. "Hükümet istifa", "AKP yaparsa katliam yapar", "Hayvanları da sokakları da meydanları da terk etmiyoruz" dövizlerinin taşındığı açıklamada, "Maruz kaldığımız korkunç katliam görüntülerinin bizlere çaresiz hissettirmesine izin vermeyeceğiz, öfkemizi diri tutarak bu yasanın uygulanmasını durdurmak için var gücümüzle çabalayacağız. Bu vahşeti durdurabilecek olan biziz" denildi.

Katliam yasası yürürlükten kalkana kadar mücadelenin süreceği ifade edilen açıklamada, "Yaşanan katliamın her bir sorumlusu tek tek hesap verene kadar elimiz yakalarında olacak! Katliam yasasına

karşı direnişi daha büyük bir birliğe dönüştürüyoruz. Daha öfkeli, daha güçlü ve daha örgütlüüz. Hep birlikte tek ses olarak haykırıyoruz: Tek bir dostumuzdan bile vazgeçmiyoruz, dostlarımızı vermiyoruz! Siz öldürmek isterken biz yaşatacağız! Mutlaka ama mutlaka yaşatacağız" ifadelerine yer verildi.

'HALKIN ÖFKESİ KATLIAMA İZİN VERMEYECEK'

Yaşatacağız Platformu'nun çağrısıyla bir gün sonra da Kadıköy rıhtımında yan yana gelen yüzlerce kişi, katliam yasasına, yapılan katliamlara karşı sokakta mücadeleyi sürdüreceklerini haykırdı. DEM Parti milletvekilleri Çiçek Otlu ve Özgül Saki'nin de katıldığı eylemde "Toplayamazsın, hapsedemezsin, öldüremezsin", "Susmuyoruz, korkmuyoruz, dostlarımızı vermiyoruz" pankartları açıldı.

Basın açıklamasını okuyan Merve Tosun ve Ersin Tek, AKP ve MHP'nin oylarıyla yasanın yürürlüğe girdiğinin üzerinden bir hafta geçtiğini, bu sürede Niğde ve Altındağ'da köpeklerin toplu halde katledildiğini hatırlattı.

Söz konusu katliamların buzdağının görünen yüzü olduğu belirtilen açıklamada, şu ifadelerle yer verildi: "İşkence edip ölüme terk ettiğiniz, boğduğunuz, parçaladığınız, canlı canlı gömduğünüz hayvanların haberini alan halk, evde oturup olana biteni seyirci kalır sandıysanız çok yanılıyorsunuz! Kanlı ellerinizin gölgesinin düştüğü her bir hayvanın yanında; yaşam hakkını savunan halkı, direnişi, dayanışmayı bulacaksınız! Sizin öldürmeyi, nefreti, şiddeti, katliamı sevdiğinizi biliyoruz ama halkın öfkesi buna izin vermeyecek!"

29 EYLÜL'DE MİTİNG DÜZENLENECEK

Hayvan hakları savunucularının yasa geri çekilene kadar kararlıca mücadeleyi sürdüreceği vurgulanan açıklamanın ardından, katliam yasasına karşı 29 Eylül'de kitlesel bir miting örgütleneceği duyuruldu, yerelerde örgütlenme çağrısı yapıldı.

Eylem boyunca, "AKP elini hayvanlardan çek", "Hükümet istifa", "Katil AKP", "Sokakları da meydanları da hayvanları da terk etmiyoruz", "Yasayı sokakta biz yazacağız", "Susmuyoruz, korkmuyoruz, dostlarımızı vermiyoruz" sloganları atıldı.

Sosyalistlerden mücadele çağrısı

İSTANBUL - Ezilenlerin Sosyalist Partisi (ESP) ve Sosyalist Kadın Meclisleri (SKM), sokakta yaşayan hayvanların katledilmesine karşı Kadıköy'de bildiri dağıttı, hayvan hakları için mücadeleye çağırdı.

Halka yönelik konuşmalarda, "Kadınları, işçileri, LGBTİ+'ları katledenler, bugün hayvan katliamını 'insanlara zarar veriyor' adı altında meşrulaştırmaya

çalışıyor. İnsanları, çocukları, kadınları öldüren tek bir şey vardır o da faşist iktidardır. Yaşamımızı korumanın tek bir yolu vardır örgütlü mücadele. Örgütlü devlet şiddetine karşı can dostlarımızı korumak için mahallelerimizde, semtlerimizde, binalarımızda halk meclisleri kuralım. Sokak hayvanlarını bu canilere teslim etmeyelim" denildi.

